

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Hvem er Jesus? — En KJV bibelstudie med Strong's numre

HVEM ER JESUS · EN VANDRING GJENNOM BIBELEN, FRA FØRSTE MOSEBOK TIL ÅPENBARINGEN

Grunnleggende bibelsk lære — Jesu Kristi evangelium

ÅPNINGSORD

Sju hundre år før Jesus ble født, skrev en profet ned hva dette barnet skulle kalles. Det er ikke et navn du ville gi til et menneske. Du trenger ikke tro noe for å lese denne studien. Du trenger bare å være villig til å se. Nesten alle som lever har hørt navnet Jesus. Langt færre har lest hva Bibelen selv sier om ham og veid det for seg selv. Uansett hva du tror i dag, og uansett hva du har blitt lært, spiller det ingen rolle for oss. Vi er glade for at du er her for å utvide din forståelse av Jesus fra den opprinnelige kilden. Hvert vers er trykt i sin helhet, slik at du ser hele setningen og ikke bare en del av den. Der Bibelen sier noe direkte, sier denne studien det samme. Der en konklusjon kommer fra å sette vers side om side, sier denne studien det også. Ingenting her avhenger av noe menneskes ord alene. Les nå hva profeten skrev.

ÅPNENDE ANKER

Jesaja 9:6 For eit barn er oss født, ein son er oss gjeven, og herreveldet kviler på hans herdar, og han heiter Underfull, Rådgjevar, Veldug Gud, Æveleg Fader, Fredsfyrste.

ET BARN ER FØDT + EN SØNN ER GITT → HANS NAVN SKAL KALLES DEN VELDIGE GUD.

Syv hundre år før Jesu fødsel skrev en profet at dette barnet skulle kalles Den veldige Gud. Barnet Jesus lå i en førkrybbe. Les verset langsamt. Versene rommer hele budskapet i denne studien.

A. GUDEN SOM SA «LA OSS» — ÉN GUD, OG MER ENN ÉN SOM TALER

A1. 1. Mosebok 1:26 Då sagde Gud: «Lat oss skapa menneskje i vår likning, so dei vert bilættet vårt! Dei skal råda yver fiskarne i havet og yver fuglarne under himmelen og yver feet og yver all jordi og yver alt liv som leikar på jordi.» (27) So skapte Gud mennesket i si likning, i Guds likning skapte han det, til kar og kvinna skapte han deim.

LA OSS SKAPE MENNESKET I VÅRT BILDE, ETTER VÅR LIKHET → SÅ SKAPTE GUD MENNESKET I SITT BILDE.

(Mine personlige tanker: Les 1. Mosebok 1:26 og 1. Mosebok 1:27 sammen. Ikke tone ned forskjellen mellom de to versene. 1. Mosebok 1:26 sier "oss" og "vårt." 1. Mosebok 1:27 sier "sitt bilde" og "Gud skapte," begge i entall. Bibelen fremstiller begge versene side om side uten unnskyldning. Bibelen fastslår ganske enkelt begge deler.)

A2. 1. Mosebok 3:22 Og Herren Gud sagde: «Sjå, mannen hev vorte som ein av oss til å skyna godt og vondt. Berre han no ikkje retter ut handi, og tek av livsens tre og, og et, og liver i all æva!»

MENNESKET ER BLITT SOM EN AV OSS, TIL Å KJENNE GODT OG ONDT.

A3. 1. Mosebok 11:7 Lat oss då stiga ned der og vildra målet deira, so den eine ikkje skynar kva den andre segjer.»

LA OSS STIGE NED + FORVIRRE DERES SPRÅK.

A4. Jesaja 6:8 Og eg hørde Herren tala og sagde: «Kven skal eg senda, og kven vil vera vår bodberar?» Då sagde eg: «Sjå her er eg, send meg!»

OG KVEN VIL VERA VÅR BODBERAR + DÅ SAGDE EG?

(Mine personlige tanker: Se nøye på Jesaja 6:8. Det ene verset har begge formene i samme setning: "Hvem skal jeg sende" og "hvem vil gå for oss." Den samme taleren bruker entallsformen og flertallsformen sammen. Dette er ikke en skrivefeil, og det er ikke Gud som bruker et flertallsord for å beskrive seg selv alene. Det samme mønsteret forekommer mange ganger, i mange forskjellige bøker i Bibelen, gjennom mange århundrer.)

A5. 5. Mosebok 6:4 Høyr, Israel! Herren er vår Gud, Herren åleine. **[H259 echad ■]**

HØYR, ISRAEL! HERREN ER VÅR GUD, HERREN ÅLEINE.

(Mine personlige tanker: 5. Mosebok 6:4 styrer hele studiet. Det er én Gud, og bare én: ikke to, ikke tre, ikke mange. Ethvert vers i dette studiet som skulle antyde en annen Gud, er feiltolket, og 5. Mosebok 6:4 er prøven på det. Legg merke til det hebraiske ordet dette verset bruker for "én." Ordet er echad. Det er det samme ordet som brukes når kveld og morgen kalles ÉN dag, selv om en dag har to deler, og når en mann og hans hustru kalles ÉTT kjød, selv om de er to personer. Bibelen valgte et ord for "én" som tillater mer enn én person inni seg. 1. Mosebok 1:26 forteller så at Gud sier "la oss.")

A6. Jesaja 45:5 Eg er Herren, og ingen annan, utan meg finst det ingen Gud. Eg væpna deg fyrr du kjende meg

JEG ER HERREN + DET ER INGEN ANNEN + DET ER INGEN GUD FORUTEN MEG.

(Mine personlige tanker: Jesaja 45:5 uttrykker den andre siden av denne sannheten, og dette studiet vil ikke unngå den. Gud sier tydelig at det ikke finnes noen Gud foruten ham. Hva enn resten av disse sidene finner, kan aldri legge til en annen Gud. Det de faktisk vil finne, er merkelige og bedre enn en annen Gud: den ene Gud som gjør seg selv kjent for mennesker.)

B. HAN SOM KALLES HERRENS ENGEL — SOM OGSÅ KALLES GUD

Det hebraiske ordet som blir oversatt «engel» er malak (H4397). Malak betyr en som er sendt. Malak navngir oppdraget til personen som er sendt, ikke naturen til den personen. Merk hva Bibelen gjør med denne bestemte utsendte personen i beretningene nedenfor.

B1. HAGAR I ØRKENEN — HUN GIR HAM NAVN

1. Mosebok 16:7 Men Herrens engel fann henne innmed ei vatskjelda i øydemarki, den kjelda som er frammed vegen til Sur. **[H4397 malak ■]** (8) Og han sagde: «Du Hagar, terna hennar Saraj, kvar kjem du frå, og kvar etlar du deg?» Og ho sagde: «Eg laut røma frå Saraj, matmor mi.» (9) Då sagde Herrens engel til henne: «Gakk heim att til matmor di, og bøyg deg under handi hennar!» (10) Og Herrens engel sagde til henne: «Eg vil gjeva deg ei ætt som er endelaus: reint uteljande skal ho vera!»

HERRENS ENGEL SA: JEG VIL FORØKE DIN ÆTT OVERMÅTE.

1. Mosebok 16:13 Og ho nemnde Herren, som hadde tala med henne, og sagde: «Du er Gud, den som ser alt!» Og ho sagde: «Kann det vera råd at eg her hev set skimten av den som all tid ser meg!»

OG HO NEMNDE HERREN, SOM HADDE TALA MED HENNE, OG SAGDE: «DU ER GUD, DEN SOM SER ALT!» OG HO SAGDE.

(Mine personlige tanker: To ting i Genesis 16 bør stoppe leseren. Først sier den som kalles "Herrens engel": "Jeg vil gjøre din sæd tallrik." Han sier ikke "Herren vil gjøre din sæd tallrik." Han taler som den som selv utfører denne mangfoldiggjørelsen. Dernest kaller selve bibelteksten, ikke Hagars mening, denne Herrens engel "Herren som talte til henne." Hagar kaller denne samme personen "Du Gud." Fortelleren i Genesis-boken er enig med Hagar.)

B2. HÅNDEN OVER ISAK — HAN SVERGER VED SEG SELV

1. Mosebok 22:11 Då ropa Herrens engel til honom frå himmelen og sagde: «Abraham, Abraham!» Og han svara: «Ja, her er eg.» (12) Då sagde han: «Legg ikkje hand på sveinen, og gjer honom ikkje noko! For no veit eg at du hev age for Gud, sidan du ikkje ein gong sparde din einberningsson for mi skuld.»

SIDAN DU IKKJE EIN GONG SPARDE DIN EINBERNINGSSON FOR MI SKULD.

1. Mosebok 22:15 Og Herrens engel ropa endå ein gong frå himmelen til Abraham (16) og sagde: «Ved meg sjølv sver eg,» segjer Herren: «for di du gjorde dette, og ikkje ein gong sparde din einberningsson (17) so skal eg storom velsigna deg og auka ætti di endelaust, som stjernorne på himmelen og sanden på havsens strand. Di ætt skal taka borgerne frå sine fiendar (18) og i di ætt skal alle folk på jordi velsignast, for di du lydde etter ordi mine.»

VED MIG SELV HAR JEG SVORET, SIER HERREN → I DIN SÆD SKAL ALLE JORDENS FOLKESLAG VELSIGNES.

(Mine personlige tanker: Vurder to setninger i 1 Mosebok 22:11-18. Den første setningen er «Du har ikke spart din sønn for MEG.» Abraham ofret sin sønn til Gud. Taleren i denne setningen sier at sønnen ikke ble spart for taleren. Den andre setningen er «Ved meg selv har jeg svoret, sier Herren.» I gammel tid sverget en person en ed ved noen større enn seg selv. Et skapt sendebud som bare overbringer et budskap, sverger ikke en ed ved seg selv. Et skapt sendebud undertegner ikke en ed med Guds paktsnavn. Hebreerne 6:13 gir grunnen. Hebreerne 6:13 sier at Gud sverget ved seg selv. Hebreerne 6:13 oppgir grunnen: «fordi han ikke kunne sverge ved noen større.»)

B3. JAKOB BRYTER MED EN MANN — OG KALLER STEDET «GUDS ANSIKT»

1. Mosebok 32:24 So var Jakob att åleine. Då kom det ein mann og drogst med honom radt til i dagingi. (25) Og då han såg at han ikkje kunde råda med honom, snart han mjødmeskåli hans, og mjødmi gjekk or led på Jakob, medan dei drogst. (26) Og han sagde: «Slepp meg, for no er det dagen.» Men Jakob sagde: «Eg slepper deg ikkje, utan du velsignar meg.»

EN MANN KJEMPET MED HAM → JEG SLIPPER DEG IKKE, UTEN DU VELSIGNER MEG.

1. Mosebok 32:28 Då sagde mannen: «Du skal ikkje lenger heita Jakob, men Israel. For du hev stridt med Gud og med menner, og vunne.» (29) Og Jakob spurde honom og sagde: «Kjære deg, seg meg namnet ditt!» Men han svara: «Kvi spør du etter namnet mitt?» Og han velsigna honom der. (30) Og Jakob kalla den staden Peniel; «for eg hev set Gud, andlit mot andlit,» sagde han, «og endå berga livet.»

SOM EN FYRSTE HAR DU MAKT MED GUD → JEG HAR SETT GUD ÅSYN TIL ÅSYN, OG MITT LIV ER BEVART.

(Mine personlige tanker: Teksten i 1. Mosebok 32 kaller denne personen en mann. Denne mannen som brytekjemper med Jakob, sier at Jakob har hatt makt MED GUD. Jakob kaller stedet «Guds ansikt». Jakob sier at hans liv ble spart. Jakob spør denne mannen om et navn. Jakob får intet navn, bare et spørsmål tilbake. Husk dette ubesvarte spørsmålet om navnet. Det samme spørsmålet dukker opp igjen, i en annen bok i Bibelen, hundrevis av år senere.)

B4. BUSKEN SOM BRANT — ENGELEN SOM ER JEG ER

2. Mosebok 3:2 Der synte Herrens engel seg for honom i ein eldsloge, som slo beint upp or ein klungerrunne; han såg at runnen stod i ljøs loge, men klungeren brann ikkje upp. (3) Då tenkte Moses med seg: «Eg vil ganga innåt og sjå dette store underet, kvifor klungeren ikkje brenn upp.» (4) Då Herren såg at han kom innåt og vilde sjå, so ropa Gud til honom utor klungerrunnen: «Moses, Moses!» Og han svara: «Ja, her er eg.» (5) Då sagde han: «Kom ikkje næmare! Hav av deg skorne! For staden du stend på, er heilag jord.» (6) Og han sagde: «Eg er far din's Gud, Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud.» Då løynde Moses andlitet sitt, for han torde ikkje sjå på Gud.

HERRENS ENGEL VISTE SIG I EN LUENDE ILD → GUD ROPTE TIL HAM MIDT UT AV TORNEBUSKEN.

2. Mosebok 3:14 Og Gud sagde til Moses: «Eg er den eg er! So skal du svara Israels-borni,» sagde han: «Han som heiter «Eg er», hev sendt meg til dykk.»

JEG ER DEN JEG ER → JEG ER HAR SENDT MEG TIL DERE.

(Mine personlige tanker: 2 Mosebok 3:2 sier Herrens engel. To vers senere, i 2 Mosebok 3:4, står det Herren, og Gud. Den samme busken, den samme ilden, og den samme røsten opptrer i begge. Bibelen behandler dette aldri som en motsigelse. Denne samme røsten gir så navnet som Israel skulle bære for evig: JEG ER DEN JEG ER.)

ULIKT SYN, SAMME SCENE — den brennende busken og Jesus i tempelforgårdene

Johannes 8:56 Abraham, ættfaren dykkar, gledde seg hjarteleg til å sjå min dag; og han såg honom og var fegen.» (57) «Du er endå ikkje femti år,» sagde jødarne, «og so hev du set Abraham!» (58) Jesus sagde til deim: «Det segjer eg dykk for visst og sant: Fyrr Abraham vart til, er eg til.» (59) Då tok dei upp steinar og vilde kasta på honom; men Jesus løynde seg og gjekk ut or templet.

FØR ABRAHAM BLE TIL, ER JEG → DA TOK DE OPP STEINER FOR Å KASTE PÅ HAM.

(Mine personlige tanker: Sett disse to scenene side ved side og la forskjellen undervise. Ved tornebusken sier stemmen ut av flammen JEG ER. Moses skjuler ansiktet ved tornebusken. I tempelet sier en mann som står foran en folkemengde JEG ER. Folkemengden tar opp steiner. Folkemengden var ikke forvirret over hva Jesus sa. Folkemengden forstod Jesus fullt ut. Folkemengden vurderte Jesu ord til å være verdt steining. Merk også at Jesus ikke sa "før Abraham var; VAR JEG." Jesus sa JEG ER.)

B5. MANOA OG HANS HUSTRU — NAVNET SOM ER UNDERFULLT

Dommerne 13:3 Og Herrens engel synt seg for kona, og sagde: «Kjære, eg veit at du er 'kje barnkjømd og aldri hev ått barn, men du skal verta umhender og eiga ein son.

OG HERRENS ENGEL SYNTE SEG FOR KONA, OG SAGDE → MEN DU SKAL VERTA UMHENDER OG EIGA EIN SON.

Dommerne 13:17 Då sagde Manoah til Herrens engel: «Kva er namnet ditt - so me kann få æra deg, når det hender det som du hev sagt!» **[H6383 piliy ■]** (18) «Kvi spør du um namnet mitt?» svara han; «det er eit underleg namn!»

SVARA HAN; «DET ER EIT UNDERLEG NAMN?»

Dommerne 13:20 Då logen steig upp frå altaret mot himmelen, då for Herrens engel upp i altarlogen. Då Manoah og kona hans såg det, kasta dei seg å gruve på jordi. (21) Herrens engel synt seg ikkje oftare for Manoah og kona hans; då skyna Manoah at det var Herrens engel (22) og han sagde til kona si: «No lyt me døy; for me hev set Gud!»

HERRENS ENGEL STEG OPP I ALTERETS FLAMME → VI SKAL VISSELIG DØ, FORDI VI HAR SETT GUD.

(Mine personlige tanker: Tre ting utmerker seg i Dommerne 13. Manoah ber om navnet, akkurat som Jakob gjorde i 1. Mosebok 32. Navnet blir igjen holdt tilbake fra Manoah, denne gangen med en oppgitt grunn. Det hebraiske ordet som er gitt for den grunnen, er piliy (H6383). KJV gjengir piliy som «hemmelig». Piliy betyr for underfullt til å bli kjent. Piliy kommer fra samme rot som pele (H6382), ordet oversatt «Underfull» i Jesaja 9:6, hvor barnet som er født oss, blir gitt navn. Denne samme Herrens engel stiger så opp i flammen fra alteret. Manoahs egen konklusjon er ikke «vi har sett en engel». Manoahs konklusjon er «vi har sett Gud».)

B6. HØVEDSMANNEN UTENFOR JERIKO — TILBEDT, OG SKO AV

Josva 5:13 Då Josva var innmed Jeriko, hende det honom noko: Best som han lyfte upp augo, vart han var ein mann som stod beint framfyre honom med eit drege sverd i handi. Då gjekk Josva burt til mannen og sagde: «Er du av våre folk, eller høyrer du til fienden?» **[H8269 sar ■]** (14) «Nei», svara han, «eg er hovdingen yver Herrens her. No er eg komen.» Josva fall på kne og bøygd seg til jordi og sagde: «Kva hev herren min å segja tenaren sin?» (15) Då svara hovdingen yver Herrens her: «Drag skoen av foten din! for den staden du stend på, er heilag.» Og Josva gjorde so.

JOSVA FALT PÅ SITT ANSIKT TIL JORDEN OG TILBA → DRA SKOEN AV DIN FOT; FOR STEDET DU STÅR PÅ, ER HELLIG GRUNN.

ANNET SYNSPUNKT, SAMME SCENE — to menn ble bedt om å ta av seg skoene

2. Mosebok 3:5 Då sagde han: «Kom ikkje næmare! Hav av deg skorne! For staden du stend på, er heilag jord.»

HAV AV DEG SKORNE! FOR STADEN DU STEND PÅ, ER HEILAG JORD.

(Mine personlige tanker: Merk den samme befaling, med nesten de samme ord, gitt til to forskjellige menn, hundrevis av år fra hverandre. Ved tornebusken kommer befalingen fra den røsten som Bibeltekstene kaller Herren og Gud. Utenfor Jeriko kommer befalingen fra en mann som står der med et sverd i hånden. Josva faller på sitt ansikt og tilbeder denne mannen. Mannen avviser ikke tilbedelsen. Sammenlign dette med hva en virkelig skapt engel gjør når en mann forsøker å tilbe engelen. Engelen sier: «Jeg er din medtjener» (Åpenbaringen 19:10), og «tilbe Gud» (Åpenbaringen 22:9). Johannes forsøkte å tilbe en engel to ganger, og begge gangene avviste engelen det. Ingen avviste Josvas tilbedelse utenfor Jeriko.)

B7. NÅ SIER DET NYE TESTAMENTE NOE SVÆRT KLART

Johannes 1:18 Aldri hev nokon set Gud; den einborne Sonen, som er i fanget åt Faderen, han hev gjort honom kjend. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

INGEN HAR NOENSINNE SETT GUD → DEN ENBÅRNE SØNN HAR ÅPENBART HAM.

Johannes 5:37 Og Faderen, som sende meg, hev sjølv vitna um meg. Hans røyst hev de aldri høyr, og hans skapnad hev de aldri set

HANS RØYST HEV DE ALDRI HØYRT, OG HANS SKAPNAD HEV DE ALDRI SET.

1. Timoteus 6:16 han som åleine hev udøyelegdom, som bur i eit ljøs som ingen kann koma til, som inkje menneskje hev set eller kann sjå; han hev æra og æveleg magt! Amen.

SOM BOR I ET LYS DIT INGEN KAN KOMME → HAN SOM INTET MENNESKE HAR SETT OG HELLER IKKE KAN SE.

Legg nå de to halvdelene av Bibelen side ved side og les de to halvdelene sammen.

Det gamle testamente sier, gang på gang, at mennesker SÅ denne personen, talte med denne personen, åt foran denne personen, kjempet med denne personen, og levde.

Det Nye Testamente sier, klart og tre ganger, at ingen noensinne har sett Gud Faderen, og at ingen kan se Gud Faderen.

Begge utsagn er sanne. Personen folk så i Det gamle testamente og Faderen som folk ikke kunne se, er derfor ikke samme person. Johannes sier hvem den sette personen er. Han sier at den sette personen er den enbårne Sønn, Sønnen som er i Faderens skjød, og at denne Sønn har ført Gud Faderen ut dit hvor Gud Faderen kan sees.

[VERS SATT SAMMEN — INGEN ENKELT VERS SIER DETTE ALENE]

(Mine personlige tanker: Vær nøye og ærlig akkurat her, for dette er nøyaktig det stedet hvor en person kan begynne å legge noe til Bibelen. Det som er DIREKTE UTTALT: selve teksten i Det gamle testamente kaller denne utsendte personen Herren og Gud, og menneskene som møtte denne utsendte personen sier det samme. Den delen er ikke en konklusjon. Den delen er det setningene faktisk sier. Det som er OPPNÅDD VED Å SETTE VERS SAMMEN: at denne bestemte synlige personen spesifikt er Sønnen. Ikke et enkelt vers sier «Herrens engel i 1. Mosebok 16 er Jesus.» Denne konklusjonen nås ved å sette Johannes 1:18, Johannes 5:37 og 1 Timoteus 6:16 opp mot fortellingene i Det gamle testamente og spørre hvem det var som ble sett. Det er derfor merket er der, og merket blir stående der.)

B8. OG BUDBÆREREN-SOM-ER-HERREN VISER SEG IGJEN HELT I SLUTTEN AV DET GAMLE TESTAMENTE

Malaki 3:1 Sjå, eg sender mitt bod, og han skal brøyta veg for meg. Og brått kjem han til sitt tempel, Herren som de leitar etter, og paktengelen som de stundar på, sjå, han kjem, segjer Herren, allhers drott.

[H4397 malak ■]

JEG VIL SENDE MITT BUD + HAN SKAL BEREDE VEIEN FOR MEG → HERREN SKAL PLUTSELIG KOMME TIL SITT TEMPEL, JA PAKTENS BUD.

ULIKT SYN, SAMME SCENE — sendebudet som ble lovet, og sendebudet som ble identifisert

Markus 1:2 Hjå Jesaja, profeten, stend det skrive: «Framfyre deg min ærendsvain og sender; Der du vil fara, skal han vegen rydja» - (3) «Høyr han som ropar i heidi: «Rydje vegen åt Herren, jamna stigarne hans!»» (4) Soleis stod Johannes, døyparen, fram i øydemarki, og ropa ut umvendingsdåp til forlating for synderne.

SE, JEG SENDER MITT BUD FOR DITT ÅSYN → BERED HERRENS VEI.

(Mine personlige tanker: Malaki 3:1 nevner to utsendte personer i ett vers. Den ene utsendte går foran for å rydde veien. Den andre utsendte kalles «Herren» og «paktens engel». Denne andre utsendte er den som kommer til Herrens eget tempel. Markus åpner Markusevangeliet ved å sitere nettopp denne linjen fra Malaki 3:1. Markus navngir veirydderen som Johannes, i ørkenen. Dette lar den andre utsendte forbli unavngitt av Markus på det punktet. Det gamle testamente avsluttes med å vente på en budbærer som er Herren. Det nye testamente åpner med at nettopp denne budbæreren trer inn.)

C. VEDET LAGT PÅ DEN ENBÅRNE SØNN — ABRAHAM OG ISAK PÅ FJELLET

C1. 1. Mosebok 22:2 Då sagde han: «Tak no son din, din einberningsson, honom som du held so av, Isak, og far til Morialand; der skal du gjera eit brennoffer og ofra honom på eit av fjelli, som eg skal segja deg.» **[H3173 yachiyd ■]**

TA NÅ DIN SØNN, DIN ENESTE SØNN ISAK, SOM DU ELSKER → OFRE HAM DER SOM ET BRENNOFFER.

C2. 1. Mosebok 22:6 So tok Abraham offerveden og lagde på Isak, son sin, og sjølv tok han elden og kniven i handi, og so gjekk dei tvo eine. **[H6086 ets ■]**

SO TOK ABRAHAM OFFERVEDEN OG LAGDE PÅ ISAK, SON SIN → OG SO GJEKK DEI TVO EINE.

(Mine personlige tanker: I 1. Mosebok 22:6 bærer ikke faren veden. Isak bærer veden opp bakken. Abraham skal legge Isak oppå den veden. Det hebraiske ordet for den veden er ets (H6086). Det er det vanlige ordet for et levende tre, og også for hugget tømmer. Det samme ordet betegner livets tre, og treet midt i hagen.)

C3. 1. Mosebok 22:7 Då sagde Isak med Abraham, far sin: «Du far!» sagde han. Og han sagde: «Ja, barnet mitt!» «Sjå, her er elden og veden,» sagde Isak, «men kvar er lambet som me skal ofra?» (8) Og Abraham sagde: «Gud veit nok råd til eit offerlamb, barnet mitt.» Og so gjekk dei tvo eine.

HVOR ER LAMMET TIL BRENNOFFERET? → GUD VIL SELV UTSE SEG ET LAM.

C4. 1. Mosebok 22:13 Då Abraham skoda kring seg, fekk han auga på ein ver, som hekk fast etter horni i kjørri attanfor honom. So gjekk Abraham dit og tok veren, og ofra honom i staden for son sin.

EN VÆR FANGET I ET KRATT MED HORNENE → OFRET HAM SOM BRENNOFFER I STEDET FOR SIN SØNN.

1. Mosebok 22:14 Og Abraham kalla den staden: «Herren veit råd». Difor segjer dei den dag i dag: «På Herrens fjell veit dei råd.»

PÅ HERRENS FJELL VEIT DEI RÅD.

(Mine personlige tanker: Vurder sønnens spørsmål igjen i 1. Mosebok 22:7: hvor er lammet? Abraham svarer på spørsmålet. Abrahams svar rekker lenger enn han visste. Abraham sier: «Gud skal selv utse seg lammet til brennofferet.» Den frasen kan ha to betydninger: Én betydning er at Gud vil skaffe seg et lam til eget bruk. En annen betydning er at Gud vil gi seg selv som lammet. Det Gud faktisk sørget for den dagen var en VÆR, ikke et lam. En vær er en fullvoksen hannsau. Denne væren døde i sønnens sted, fanget ved hornene. Isaks spørsmål blir besvart på fjellet i én forstand. Isaks spørsmål blir også stående ubesvart i en annen forstand. Et lam skyldes fortsatt. Abraham gir stedet et navn med et løfte i fremtidig form: «På Herrens berg skal det bli sett.»)

ULIKT SYNSPUNKT, SAMME SCENE — sønnen som bar veden, og Sønnen som bar korset

1. Mosebok 22:6 So tok Abraham offerveden og lagde på Isak, son sin, og sjølv tok han elden og kniven i handi, og so gjekk dei tvo eine.

ABRAHAM LA VEDEN PÅ ISAK SIN SØNN → DE GIKK BEGGE SAMMEN.

Johannes 19:17 So tok dei Jesus med seg. Han bar sjølv krossen sin, og gjekk ut til Skallestaden dei kallar - på hebraisk kallast det Golgata -.

SO TOK DEI JESUS MED SEG. HAN BAR SJØLV KROSSEN SIN.

Johannes 19:18 Der feste dei honom til krossen, og saman med honom tvo andre, ein på kvar sida, og Jesus midt imillom.

DER KORSEFESTET DE HAM + JESUS I MIDTEN.

(Mine personlige tanker: En far, en enbåren sønn som faren elsker, en fjell, ved lagt på sønnens egen rygg, og sønnen som går opp under den veden. Denne scenen skjedde to ganger i Bibelen. Første gang, i 1. Mosebok 22, stoppet Gud kniven. Gud satte en stedfortredende vær i sønnens sted. Andre gang, ved korset, stoppet ingen døden. Denne gangen var Sønnen stedfortrederen. Legg merke til én forskjell til mellom de to scenene. Isak spurte: "Hvor er lammet?" Det kom ikke noe svar på Isaks spørsmål den dagen. Svaret kom senere, ved Jordanelven, fra Johannes. Johannes pekte på en mann som kom gående mot ham.)

C5. Johannes 1:29 Dagen etter ser han Jesus koma burt imot seg, og segjer: «Sjå der er Guds lamb, som tek burt verdsens synd!

SJÅ DER ER GUDS LAMB, SOM TEK BURT VERDSENS SYND.

C6. 1. Mosebok 22:2 Då sagde han: «Tak no son din, din einberningsson, honom som du held so av, Isak, og far til Morialand; der skal du gjera eit brennoffer og ofra honom på eit av fjelli, som eg skal segja deg.»

Johannes 3:16 For so elska Gud verdi at han gav Son sin, den einborne, so kvar den som trur på honom, ikkje skal verta fortapt, men hava ævelegt liv. **[G3439 monogenes ■]**

DIN ENBÅRNE SØNN, SOM DU ELSKER → HAN GA SIN ENBÅRNE SØNN.

C7. Hebreerne 11:17 Ved tru ofra Abraham Isak, då han vart freista, ja, sin einborne ofra han som hadde fenge lovnaderne (18) han som det var sagt til: «Etter Isak skal ætti di heita.» (19) For han tenkte at Gud var mektig endå til å vekkja upp ifrå dei daude, og han fekk honom liksom att derifrå.

HAN OFRET SIN ENBÅRNE SØNN → IDET HAN REGNET MED AT GUD VAR MEKTIG TIL Å OPPREISE HAM, OG DET SELV FRA DE DØDE.

(Mine personlige tanker: Forfatteren av Hebreerbrevet bruker det samme greske ordet for Isak som Johannes bruker for Jesus. Det ordet er «enbårne», monogenes (G3439). Forfatteren av Hebreerbrevet forteller oss hva Abraham tenkte på vei opp fjellet. Abraham tenkte at Gud kunne reise gutten opp fra de døde. Abraham sa til de unge mennene nederst ved foten av høyden: «Jeg og gutten vil gå dit bort og tilbe, og så komme tilbake til dere.» Abraham forventet å gå ned fjellet igjen sammen med Isak. Abraham fikk Isak tilbake, sier forfatteren av Hebreerbrevet, «i en lignelse». En lignelse betyr her et bilde eller et symbol. Tre dager etter befalingen kom en sønn som var like god som død, levende tilbake.)

EN NOTAT OM STEDET — en støttende merknad, ikke en påstand versene gjør direkte

2. Krønikebok 3:1 So tok Salomo til å byggja Herrens hus i Jerusalem, på Moriafjellet der Herren hadde openberra seg for David, far hans, på den staden som David hadde laga til på treskjaarvollen åt jebusiten Ornan.

SO TOK SALOMO TIL Å BYGGJA HERRENS HUS I JERUSALEM.

[VERS SATT SAMMEN — INGEN ENKELT VERS SIER DETTE ALENE]

(Mine personlige tanker: 1. Mosebok 22:2 nevner stedet Gud sendte Abraham til som landet Moria. 2. Krønikebok 3:1 nevner stedet hvor Salomo bygde templet som Moria berg, ved Jerusalem. Berget hvor Isak nesten ble offret og berget for alle senere tempeloffer deler derfor det samme navnet. Jerusalem er også den samme byen hvor soldater korsfestet Jesus utenfor bymuren. Si bare det versene sier. Versene sier ikke at Golgata var den samme klippen som Moria. Versene sier at det er det samme navnet, den samme åsryggen, og den samme byen. Abrahams egne ord var: «på Herrens berg skal det vise sig.» Abraham talte disse ordene i fremtidsform.)

D. DEN LIDENDE TJENER — KAPITTELET SOM BESKRIVER KORSET FØR DET FANTES KORS

D1. Jesaja 52:13 Sjå, vist ber min tenar seg åt, han stig og veks, vert umåteleg stor. (14) Som dei fælte av deg mange - so umenneskjeleg skamførd såg han ut og ei som mannsborn hans skapnad var - (15) so fær han mange folkeslag til å furda, yver honom skal kongar tagna; for dei ser det som ei var fortalt deim, og dei ansar på det som dei aldri hev høyr.

HANS UTSEENDE VAR SÅ VANSKAPT, MER ENN NOEN MANNS → SÅ SKAL HAN BESTENKE MANGE FOLKESLAG.

D2. Jesaja 53:1 Kven trudde det bodet me hørde? Og kven syntte Herrens arm seg for? (2) Han rann som ein renning for augo hans, som ein teinung or turre jordi. Uskapleg var han og lite sjåleg. Me såg han, men ei såg han hugnadleg ut.

KVEN TRUDDE DET BODET ME HØYRDE? → MEN EI SÅG HAN HUGNADLEG UT.

D3. Jesaja 53:3 Vanvyrd var han, so folk heldt seg undan, ein mann i pinslor og velkjend med sjukdom, som ein som ingen vil sjå på, vanvyrd, og me honom rekna for inkje.

SO FOLK HELDT SEG UN DAN, EIN MANN I PINS LOR OG VELKJEND MED SJUKDOM → VANVYRD, OG ME HONOM REKNA FOR INKJE.

D4. Jesaja 53:4 Men våre sjukdomar var det han bar, og våre pinslor som han tok på seg, medan me trudde Gud hadde råka og slege og plåga honom. (5) Ja, han vart såra for våre brot og sundbroten for våre synder. Refsing til fred for oss låg på honom, og ved hans sår fann me lækjedom.

HAN BLE SÅRET FOR VÅRE OVERTREDELSE R + SLÅTT FOR VÅRE MISGJERNINGER → VED HANS SÅR ER VI HELBREDET.

D5. Jesaja 53:6 Alle for me vilt som sauer, vende oss kvar sin veg; men Herren let råka honom det som me hadde skuld i alle.

ALLE FOR ME VILT SOM SAUER → MEN HERREN LET RÅKA HONOM DET SOM ME HADDE SKULD I ALLE.

D6. Jesaja 53:7 Skamfaren vart han, men leid so viljug og let ikkje upp sin munn, som lambet dei fører til slagting, og sauen som tegjer når han vert klypt - han let ikkje upp sin munn.

HAN BLE FØRT SOM ET LAM TIL SLAKTNING → HAN ÅPNET IKKE SIN MUNN.

D7. Jesaja 53:8 Med vald og dom vart han teken burt, men kven i hans samtid tenkte då: «Burtriven vart han or livandelandet, for mitt folks brot fekk han ulivssår?»

HAN BLEV REVET BORT FRA DE LEVENDES LAND → FOR MITT FOLKS OVERTREDELSE BLEV HAN SLÅTT.

D8. Jesaja 53:9 Millom gudlause gav dei han grav, men hjå rikmann var han i dauden; for ingen urett hadde han gjort, og det fanst ikkje svik i hans munn.

MILLOM GUDLAUSE GAV DEI HAN GRAV + MEN HJÅ RIKMANN VAR HAN I DAUDEN → FOR INGEN URETT HADDE HAN GJORT.

D9. Jesaja 53:10 Men Herren vilde med sott honom krasa. Når hans sjæl eit skuldoffer bar, skulde han avkjøme sjå og langt liv, og Herrens vilje ved honom lukkast.

NÅR DU GJØR HANS SJEL TIL ET SKYLD OFFER → SKAL HAN SE SIN ÆTT, HAN SKAL LEVE LENGE.

D10. Jesaja 53:11 For si sjæle-møda skal han sjå det og mettast, ved sin kunnskap gjev han rettferd, min rettvise tenar, til mange, med di han ber deira skuld. (12) Difor gjev eg honom mange til lut, og sterke fær han til herfang, for han tømde si sjæl til dauden og vart millom brotsmenn rekna, medan han bar syndi åt mange, og han for brotsmenn bad.

HAN UTØSTE SIN SJEL TIL DØDEN + HAN BLE REGNET BLANT OVERTREDERNE → HAN BAR MANGES SYND, OG GJORDE FORBØNN FOR OVERTREDERNE.

(Mine personlige tanker: Les Jesaja 53:9 og deretter Jesaja 53:10 igjen, i den rekkefølgen. Det første sier at tjeneren var DØD og begravet i en rik manns grav. Det andre sier at etter at tjenerens sjel er gjort til et offer for synd, skal tjeneren SE sin sæd og FORLENGE sine dager. Disse to utsagnene kan ikke begge være sanne om en mann som forblir død. Oppstandelsen er skrevet inn i dette kapittelet av Jesaja, syv hundre år før oppstandelsen fant sted.)

ULIKT SYNSPUNKT, SAMME SCENE — profetens side, og en mann i en vogn som leser den høyt

Apostlenes gjerninger 8:32 Men det stykket av skrifti som han las, var dette: «Som ein sau vart han førd til slagting, og liksom eit lamb som er tagalt for den som klypper det, soleis let han ikkje upp sin munn. (33) I hans fornedring vart domen yver honom burtteken, og kven kann fortelja um hans ætt? for hans liv vert teke burt frå jordi.» (34) Men hirdmannen tok til ords og sagde til Filip: «Eg bed deg: kven segjer profeten dette um? um seg sjølv eller um nokon annan?» (35) Men Filip let upp munnen og gjekk ut ifrå dette skriftordet og forkyste honom evangeliet um Jesus.

OM HVEM TALER PROFETEN DETTE? → FILIP BEGYNTE MED DETTE SKRIFTSTED, OG FORKYNTE HAM JESUS.

(Mine personlige tanker: Dette er et ærlig spørsmål, stilt høyt av en mann som aldri hadde hørt svaret. Spørsmålet er: hvem taler profeten om? Svaret er ikke Filips private mening. Filip begynte akkurat ved det verset i Jesaja 53. Filip forkynte Jesus ut fra det verset. Apostlenes egen forståelse av Jesaja 53 er skrevet ned for oss. Ingen trenger å gjette seg til apostlenes forståelse av Jesaja 53.)

E. IMMANUEL — GUD MED OSS, BARNET SOM ER FØDT OG SØNNEN SOM ER GITT

E1. Jesaja 7:14 So skal då Herren sjølv gjeva dykk eit teikn: Sjå, møyi vert med barn og føder ein son, og ho gjev honom namnet Immanuel. **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

SO SKAL DÅ HERREN SJØLV GJEVA DYKK EIT TEIKN → MØYI VERT MED BARN OG FØDER EIN SON, OG HO GJEV HONOM NAMNET IMMANUEL.

E2. Jesaja 9:6 For eit barn er oss født, ein son er oss gjeven, og herreveldet kviler på hans herdar, og han heiter Underfull, Rådgjevar, Veldug Gud, Æveleg Fader, Fredsfyrste. **[H6382 pele ■]** (7) So skal herredømet verta stort og freden utan ende yver Davids kongsstol og yver riket hans; det skal reisast og stydjast med rett og rettferd frå no og til æveleg tid. Brennhugen i Herren, allhers drott, skal gjera dette.

ET BARN ER FØDT + EN SØNN ER GITT → HANS NAVN SKAL KALLES DEN VELDIGE GUD, DEN EVIGE FAR → PÅ VEKSTEN AV HANS HERREDØMME SKAL DET IKKE VÆRE NOEN ENDE.

(Mine personlige tanker: Legg merke til rekkefølgen på de to verbene i Jesaja 9:6. De to verbene er ikke det samme verbet. De to verbene står ikke i den rekkefølgen ved en tilfeldighet. Et barn er FØDT. En sønn er GITT. Å bli født beskriver hvordan barnet kom til verden. Å bli gitt beskriver hva som skjedde med en Sønn som allerede fantes. Betrakt nå navnene som er gitt dette barnet. Jesaja 9:6 sier ikke at barnet skal være som den mektige Gud. Jesaja 9:6 sier «hans navn skal kalles Den mektige Gud.» Det første navnet på listen, Underfull, er pele (H6382). Pele deler samme rot som svaret Manoah fikk i Dommerne 13, da han ba om et navn og ikke kunne få det. I Jesaja 9:6 blir navnet gitt.)

E3. Jesaja 9:2 Det folket som ferdast i myrkret, skal sjå eit stort ljøs; yver deim som bur i daudskugge-landet, skal ljuset stråla.

DET FOLKET SOM FERDAST I MYRKRET, SKAL SJÅ EIT STORT LJØS.

E4. Mika 5:2 Difor gjev han deim yver i ulukka til den tid då ho som skal føda, hev født. Då skal leivningen av brørne hans snu heim att til Israels søner.

FRA DEG SKAL DET UTGÅ EN SOM SKAL VÆRE HERSKER OVER ISRAEL → HAN HVIS UTGANG HAR VÆRT FRA FORDUMS TID, FRA EVIGHETS DAGER.

(Mine personlige tanker: Én setning i Mika 5:2 rommer begge endene av hele denne studien. Denne herskeren TRER FREM fra en liten by. Å tre frem fra en liten by er en begynnelse, på et sted et menneske kan gå til. Denne herskerens UTGANGER er fra gammel tid, fra evighet. Utganger fra evighet er ingen begynnelse i det hele tatt. Mika fastslår begge sannheter i samme setning. Mika mildner ingen av dem.)

F. KVINNENS ETTERKOMMER OG JOMFRUEN — DET FØRSTE LØFTET OG OPPFYLLELSEN

F1. 1. Mosebok 3:15 Og hat vil eg setja millom deg og kvinna, og millom di ætt og hennar ætt. Dei skal krasa ditt hovud, og du skal hogga deim i hælen.»

MELLOM DIN ÆTT OG HENNES ÆTT → DEN SKAL KNUSE DITT HODE, MEN DU SKAL KNUSE DENS HÆL.

(Mine personlige tanker: Gud talte 1 Mosebok 3:15 til slangen i hagen, på det tidspunktet synden kom inn i verden. 1 Mosebok 3:15 er det første løftet om en redningsmann i hele Bibelen. Legg merke til hvis ætt dette verset nevner. Gjennom resten av Skriften spores familielinjen gjennom mennene. Eksempler er Abrahams ætt og Davids ætt. Her, én gang, helt i begynnelsen, er ætten som nevnes KVINNENS ætt. Legg også merke til de to sårene i dette verset, som ikke er like store. Kvinnens ætts hæl blir knust. Slangens hode blir knust.)

F2. Galaterne 4:4 Men då tidi var fullkomi, sende Gud Son sin, fødd av ei kvinna, fødd under lovi (5) so han kunde kjøpa deim frie, som var under lovi, so me kunde få barneretten.

SENDE GUD SON SIN, FØDD AV EI KVINNA → SOM VAR UNDER LOVI.

(Mine personlige tanker: Galaterne 4:4 sier at Gud SENDTE UT Guds Sønn. Galaterne 4:4 sier deretter at Sønnen ble FØDT AV EN KVINNE. Utsendelsen er nevnt først i setningen. Fødselen er nevnt som nummer to i setningen. Denne rekkefølgen har betydning. En person blir ikke sendt fra et sted med mindre den personen allerede eksisterte på det stedet.)

ULIKT SYN, SAMME SCENE — tegnet lovet, og tegnet gitt

Jesaja 7:14 So skal då Herren sjølv gjeva dykk eit teikn: Sjå, møyi vert med barn og føder ein son, og ho gjev honom namnet Immanuel.

MØYI VERT MED BARN OG FØDER EIN SON, OG HO GJEV HONOM NAMNET IMMANUEL.

Matteus 1:18 Då Kristus vart fødd, gjekk det soleis til: Medan mor hans, Maria, var trulova med Josef, og fyrr dei kom i hop, syntet seg at ho var med barn av den Heilage Ande. (19) Josef, festarmannen hennar, var ein rett-tenkt mann, og vilde ikkje føra skam yver henne; han sette seg fyre å skiljast med henne so stilt han kunde. (20) Men best som han hadde rådt seg til det, syntet Herren engel seg for honom i draume og sagde: «Josef, Davids son, ver ikkje rædd å taka Maria, festarmøyi di, heim til deg; for det ho ber under beltet, er av den Heilage Ande. (21) Ho skal eiga ein son, og honom skal du kalla Jesus; for han skal frelsa folket sitt frå synderne deira.» (22) Men alt dette hev hendt av di det laut sannast det som Herren hev tala gjenom profeten, når han segjer: (23) «Ei møy mun barnsvon bera: Ein son ho eiga skal, og namnet han skal nemnast med, er Immanuel» - det er det same som: «Gud er med oss».

DU SKAL KALLE HANS NAVN JESUS: FOR HAN SKAL FRELSE SITT FOLK FRA DERES SYNDER → DE SKAL KALLE HANS NAVN EMMANUEL, SOM UTTYDET ER: GUD MED OSS.

(Mine personlige tanker: Forskjellen mellom de to fortellingene er selve undervisningen. Jesaja 7:14 sier at HUN skal kalle barnets navn Immanuel. Matteus 1:23 sier at DE skal kalle barnets navn Emmanuel. En mor navngir sitt barn i Jesajas fortelling. Alle navngir Jesus i Matteus' fortelling. Matteus gjør også noe ingen leser behøver å gjette seg til. Matteus stopper og oversetter navnet for leseren, inne i selve Matteusevangeliets tekst. Ingen leser i noe århundre kan overse hva navnet Emmanuel betyr. Emmanuel betyr Gud med oss. Matteus sier heller ikke at Jesu fødsel bare påminnet Matteus om Jesajas profeti. Matteus sier at alt dette ble GJORT for at Jesajas profeti skulle bli OPPFYLT.)

F3. Lukas 1:31 Du skal verta med barn og få ein son, og kalla honom Jesus. (32) Han skal vera stor og kallast son åt den Høgste, og Herren Gud skal gjeva honom kongsstolen åt David, ættfaren hans; (33) han skal vera konge yver Jakobs-ætti i all æva, og det skal ikkje vera ende på kongedømet hans.» (34) «Korleis skal det ganga til, når eg ikkje hev mann?» sagde Maria. (35) «Den Heilage Ande skal koma yver deg, og krahti åt Den Høgste skal skyggja yver deg,» svara engelen; «difor skal og det heilage som vert født, kallast Guds Son.

HVORLEDES SKAL DETTE GÅ TIL, DA JEG IKKE VET AV MANN? → DET HELLIGE SOM FØDES, SKAL KALLES GUDS SØNN.

(Mine personlige tanker: Marias spørsmål i Lukas 1:34 er et fornuftig spørsmål, og folk stiller det fremdeles. Svaret som blir gitt henne, er ikke et argument. Det er en kunngjøring av hva Gud er i ferd med å gjøre. Legg merke til tronen som nevnes i Lukas 1:32: "hans far Davids trone." Det er den samme tronen som Jesaja 9:7 sa at barnet skulle sitte på, og det samme kongelige hus som Salme 110 ble skrevet om.)

G. ORDET BLE KJØTT — OG HVORDAN ET MENNESKE FAKTISK FINNER HAM

G1. Johannes 1:1 I upphavet var ordet, og ordet var hjå Gud, og ordet var Gud. **[G3056 logos ■]** (2) Han var i upphavet hjå Gud. (3) All ting vart til ved honom, og utan honom vart ikkje ein einaste ting til av det som hev vorte til. (4) I honom var liv, og livet var ljøset åt menneski.

I UPPHAVET VAR ORDET + OG ORDET VAR HJÅ GUD + OG ORDET VAR GUD → ALL TING VART TIL VED HONOM.

(Mine personlige tanker: Johannes 1:1 gir tre utsagn i én linje. Hvert av de tre utsagnene er nødvendig. Det første utsagnet er "Ordet var i begynnelsen." Ordet, en titel for Guds Sønn før han tok på seg en menneskelig kropp, hadde ikke noe startpunkt. Det andre utsagnet er "Ordet var hos Gud." Ordet er ikke bare et annet navn for Gud Faderen, fordi en person ikke kan være hos seg selv. Det tredje utsagnet er "Ordet var Gud." Ordet er ikke et mindreverdige vesen som står ved siden av Gud. Å fjerne ett av de tre utsagnene gir en annen setning enn den setningen Johannes skrev.)

G2. Johannes 1:14 Og Ordet vart kjøt og feste bu hjå oss, og me skoda herlegdomen hans, ein sovoren herlegdom som ein einboren Son hev frå Far sin, full av nåde og sanning. **[G4637 skenoo ■]**

ORDET BLE KJØD + TOK BOLIG IBLANT OSS → VI SÅ HANS HERLIGHET, EN HERLIGHET SOM DEN ENBÅRNE SØNN HAR FRA SIN FAR.

ULIKT SYN, SAMME SCENE — teltet i ørkenen, og legemets telt

2. Mosebok 25:8 Og dei skal gjera meg ein heilagdom, so vil eg bu imillom dei.

OG DEI SKAL GJERA MEG EIN HEILAGDOM → SO VIL EG BU IMILLOM DEI.

Johannes 1:14 Og Ordet vart kjøt og feste bu hjå oss, og me skoda herlegdomen hans, ein sovoren herlegdom som ein einboren Son hev frå Far sin, full av nåde og sanning.

ORDET BLE KJØD + TOK BOLIG IBLANT OSS.

(Mine personlige tanker: Det greske ordet Johannes bruker for «bodde» i Johannes 1:14 er skenoo (G4637). Skenoo betyr å slå opp et telt og bo i det teltet. I gammel tid befalte Gud Israels folk å bygge et telt slik at Gud kunne bo blant dem, og de bygde det av skinn, tre og gull (2. Mosebok 25:8). I Johannes 1:14 kommer det samme bildet tilbake, men teltet er en menneskekropp. Teltet i ørkenen var et tidlig bilde på den sannheten Johannes beskriver, og det pekte fram mot Jesu Kristi kropp. Det nye testamente identifiserer det teltet som en skygge, et bilde som peker mot Jesus Kristus, men først etter at det har avslørt hva skyggen pekte mot. Johannes sier dette klart i Johannes 1:14.)

G3. Kolosserne 1:15 Og han er eit bilæte av Gud den usynlege, den fyrstefødde framfor all skapning; (16) for i honom er alle ting skapte, dei i himmelen og dei på jordi, dei synlege og dei usynlege, anten det so er kongssæte eller herredøme eller magter eller yverråder; alle saman er dei skapte ved honom, og til honom (17) og han er fyrr enn alle ting, og alle ting stend ved lag i honom.

VED HAM ER ALLE TING SKAPT + HAN ER FØR ALLE TING → VED HAM STÅR ALLE TING VED.

G4. Kolosserne 2:9 For i honom bur heile guddomsfylla likamleg. (10) Og de er fyllte i honom, som er hovudet yver all magt og yverråd;

FOR I HONOM BUR HEILE GUDDOMSFYLLA LIKAMLEG → OG DE ER FYLLTE I HONOM.

G5. HVORDAN DU FINNER HAM — HAN FORTALTE OSS HVOR VI SKULLE SE

Johannes 5:39 De granskar skrifterne av di de tenkjer at de hev eit ævelegt liv i deim, og dei er det som vitnar um meg. (40) Og endå vil de ikkje koma til meg, so de kann hava liv.

RANNSAK SKRIFTENE → DE ER DE SOM VITNER OM MEG.

(Mine personlige tanker: Jesus sa dette i Johannes 5:39-40 til menn som kjente Skriften bedre enn nesten noen andre som levde på den tiden. De kunne resitere den. Jesus sa til dem at hele Skriften de hadde lært utenat, pekte mot ham, og at de likevel ikke ville komme til ham for å få liv. Å kjenne Skriftens ord er ikke det samme som å kjenne personen ordene handler om. Det finnes ikke noe annet sted å søke liv. Jesus sa ikke: gransk dine følelser. Han sa: gransk skriftene.)

G6. Lukas 24:25 «Å, for uvituge de er,» svara han, «og for seinhuga til å tru alt det som profetarne hev tale! (26) Laut ikkje Messias lida dette, fyrr han kunde ganga inn til sin herlegdom?» (27) So tok han til frå Moses og alle profetarne, og i alle skrifterne lagde han ut for deim det som er sagt um honom der.

BEGYNT FRA MOSES OG ALLE PROFETENE → HAN UTLA FOR DEM I ALLE SKRIFTENE DET SOM VAR SKREVET OM HAM SELV.

G7. Lukas 24:32 Då sagde dei med einannan: «Brann ikkje hjarta i oss då han tala med oss på vegen, då han lagde ut skrifterne åt oss?»

BRENTE IKKE VÅRT HJERTE I OSS, MENS HAN OPPLLOT SKRIFTENE FOR OSS?

G8. Lukas 24:44 So sagde han til deim: «Dette var det eg tala til dykk um då eg endå var i lag med dykk, at alt som er skrive um meg i Moselovi og profetarne og salmarne, laut sannast.» (45) So let han upp for tankarne deira, so dei kunde skyna skrifterne.

ALT MÅTTE OPPFYLLES, SOM VAR SKREVET I MOSELOVEN OG I PROFETENE OG I SALMENE OM MEG → DA OPPLLOT HAN DERES FORSTAND.

(Mine personlige tanker: Lukas 24:44-45 gir svaret på spørsmålet som hele denne studien stiller. Dette svaret kommer fra Jesu egen munn, etter at Jesus stod opp fra graven. Jesus navnga tre deler av Det gamle testamente: Moseloven, profetene og salmene. Disse tre delene utgjør sammen hele Det gamle testamente. Jesus sa at hele Det gamle testamente inneholdt ting om ham. Jesus sa ikke at bare noe av Det gamle testamente inneholdt ting om ham. Jesus gjorde deretter to atskilte ting for disiplene. Jesus åpnet SKRIFTENE for disiplene. Jesus åpnet FORSTÅElsen til disiplene. Et menneske trenger begge disse tingene. Et menneske kan holde hele Bibelen i sine hender og likevel trenge at Jesus åpner den personens øyne for å se Jesus i Bibelen. Les Bibelen. Be Jesus åpne Bibelen for deg. Fortsett å lese Bibelen.)

G9. 1. Johannes 1:1 Det som var ifrå opphavet, det som me hev høyr, det som me hev set med augo våre, det som me skoda, og henderne våre tok på, um livsens ord (2) - og livet vart openberra, og me hev set det og vitnar og forkynner dykk livet, det ævelege, som var hjå Faderen og vart openberra for oss - (3)

det som me hev set og høyr, det forkynner me dykk og, so de kann hava samfund med oss. Men vårt samfund er med Faderen og med hans son Jesus Kristus.

HØRT + SETT MED VÅRE ØYNE + BETRAKTET + VÅRE HENDER HAR RØRT VED → DET EVIGE LIV, SOM VAR HOS FADEREN, OG SOM BLE ÅPENBART FOR OSS.

(Mine personlige tanker: Johannes lister opp sansene med hensikt i 1. Johannes 1:1: hørt, sett, sett nøye på, og rørt med våre hender. Johannes beskriver ikke en følelse eller en idé. Johannes beskriver en person han spiste måltider sammen med. I den samme setningen kaller Johannes den personen "det evige liv, som var hos Faderen." Personen apostlene rørte ved med sine hender, er den samme personen som var hos Faderen før begynnelsen. Det er hele påstanden i 1. Johannes 1:1-3. Johannes erklærer at han er et vitne til denne påstanden, ikke en teoretiker om denne påstanden.)

H. HVORFOR DØDEN MÅTTE VÆRE SLIK — BROEN TILBAKE TIL GUD

H1. PROBLEMET, ENKELT UTTALT

Jesaja 59:2 Men skuldi dykkar er det som skil millom dykk og dykkar Gud, og synderne dykkar hev dult hans åsyn for dykk, so han ikkje høyrer.

MEN SKULDI DYKKAR ER DET SOM SKIL MILLOM DYKK OG DYKKAR GUD.

Romerne 3:23 alle hev synda og vantar æra for Gud

ALLE HEV SYNDA OG VANTAR ÆRA FOR GUD.

H2. HVORFOR BLOD, OG IKKE NOE ENKLERE

Hebreerne 9:22 Og næstan alt vert etter lovi reinsa med blod, og utan at blods utrenning vert det ingi forlating. **[G859 aphesis ■]**

OG UTAN AT BLODS UTRENNING VERT DET INGI FORLATING.

3. Mosebok 17:11 For livet i likamen ligg i blodet, og eg hev gjeve dykk lov til å hava blod på altaret til soning for livet dykkar. For blodet det sonar av di livet ligg i det.

FOR LIVET I LIKAMEN LIGG I BLODET → FOR BLODET DET SONAR AV DI LIVET LIGG I DET.

Hebreerne 10:4 For det er umogelegt at blod av uksar og bukkar kann taka burt synder.

FOR DET ER UMOGELEGT AT BLOD AV UKSAR OG BUKKAR KANN TAKA BURT SYNDER.

(Mine personlige tanker: Sett disse tre versene sammen, og hele det gamle offersystemet forklarer seg selv. Livet er i blodet. Synd koster et liv. I gammel tid ga dyreofre soning (en midlertidig dekning for synd som gjenopprettet et menneskes stilling for Gud) dag etter dag, i hundrevis av år. Hebreerne sier klart og tydelig at dyreofre aldri kunne ta bort synd. Hva var da hensikten med alle disse ofrene? De holdt syndens gjeld synlig ubetalt. De var en lang, gjentatt, daglig påminnelse om at et liv var skyldig, og de holdt den påminnelsen fast inntil den ene død som fullt ut kunne betale syndens gjeld.)

H3. HVOR LANGT NED HAN KOM

Filipperne 2:5 Lat dette huglaget vera i dykk, som og var i Kristus Jesus (6) han som, då han var i Guds skapnad, ikkje heldt det for eit ran å vera Gud lik (7) men gav sjølv avkall på det og tok ein tenars skapnad på seg, med di han kom i likning med menneskje, og då han i åtferd var funnen som eit menneskje (8) nedra han seg sjølv, so han vart lydug alt til dauden, ja til dauden på krossen.

HAN VAR I GUDS SKIKKELSE → TOK PÅ SEG EN TJENERS SKIKKELSE → LYDIG INNTIL DØDEN, JA KORSETS DØD.

(Mine personlige tanker: Legg merke til rekkefølgen av nedstigning i Filipperne 2:6-8. Jesus var i Guds skikkelse. Jesus ble tømt for anseelse. Jesus tok en tjeners skikkelse. Jesus tok på seg likhet med mennesker. Jesus ble ydmyk. Jesus ble lydig. Jesus døde. Paulus la deretter til to ord til som setningen strengt tatt ikke trengte: «ja, døden på korset.» Å bare si at Jesus døde var ikke nok for Paulus. Den spesifikke måten Jesus døde på er en del av Paulus' poeng.)

H4. HVA DET FAKTISK KOSTET HAM — SAGT PÅ FORHÅND, OG SAGT IGJEN ETTERPÅ

Jesaja 50:6 Min rygg baud eg fram åt deim som slo, og kinni åt deim som i skjegget reiv. Eg løynde ikkje mitt andlit for hæding og sputt.

MIN RYGG BAUD EG FRAM ÅT DEIM SOM SLO → EG LØYNDE IKKJE MITT ANDLIT FOR HÆDING OG SPUTT.

Salme 22:16 Mi kraft er uppturka som eit krusbrot, mi tunga kleimer seg til min gom, og du legg meg ned i daudens dust. (17) For hundar hev sankt meg um meg, ein hop av illmenne kringsett meg; dei hev gjenombora mine hender og mine føter. (18) Eg kann telja alle mine bein; dei skodar til, dei ser på meg med lyst.

DE HAR GJENNEMBORET MINE HENDER OG MINE FØTTER → DE DELER MINE KLÆR MELLOM SIG, OG KASTER LODD OM MIN KJORTEL.

Matteus 27:35 So feste dei honom til krossen. Klædi hans bytte dei millom seg, og drog strå um deim **DE KORSFESTET HAM OG DELTE HANS KLÆR MELLOM SEG, OG KASTET LODD OM DEM → FOR AT DET SKULLE OPPFYLLES.**

Johannes 19:34 men ein av hermennene stakk honom i sida med eit spjot, og straks kom det ut blod og vatn.

EN SPYDSPISS GJENNEMBORET HANS SIDE → OG STRAKS FLØT DET UT BLOD OG VANN.

(Mine personlige tanker: David skrev om gjennemborede hender og føtter i Salme 22. David skrev om soldater som delte klær mellom seg i Salme 22. David skrev dette tusen år før noen i Israel noensinne hadde sett en korsfestelse. David beskrev ikke noe som hadde hendt ham personlig. Matteus skrev århundrer senere, etter at Jesu korsfestelse hadde funnet sted. Matteus skriver ned at soldatene gjorde nøyaktig det Salme 22 beskrev. Matteus sier hvorfor soldatene gjorde dette: "for at det skulle bli oppfylt." Les de to beretningene sammen. David skrev sin beretning med blikket fremover i tid, uten mulighet til å vite at korsfestelsen ville skje. Matteus skrev sin beretning med blikket bakover mot korsfestelsen, uten mulighet til å nekte for at korsfestelsen hadde skjedd.)

H5. HVA DØDEN VAR FOR — EN BRO, IKKE EN TRAGEDIE

Romerne 5:8 men Gud syner sin kjærleik til oss med di at Kristus døydde for oss medan me endå var syndarar. **[G2644 katallasso ■]** (9) So mykje heller skal me då, no me er rettferdiggjorde ved hans blod, verta frelste ved honom frå vreiden. (10) For so sant me vart forlikte med Gud ved hans sons daude då me var fiendar, so skal me so mykje heller verta frelste ved hans liv no då me er forlikte.

MENS VI ENNU VAR SYNDERE, DØDE KRISTUS FOR OSS → VI BLEV FORLIKT MED GUD VED HANS SØNNES DØD.

2. Korinter 5:18 Men alt dette er av Gud, som forlikte oss med seg sjølv ved Kristus og gav oss forlikstenesta. **[G2643 katallage ■]** (19) For i Kristus forlikte Gud verdi med seg sjølv, so han ikkje tilreknar deim misgjerningarne deira, og hev lagt forliksordet ned i oss. (20) So er me då sendebod i staden for Kristus, liksom Gud sjølv gav fyreteljing gjennom oss. Me bed i staden for Kristus: Lat dykk forlika med Gud! (21) Den som ikkje visste av synd, hev han gjort til synd for oss, so me skal verta rettferdige for Gud i honom.

GUD VAR I KRISTUS OG FORLIKTE VERDEN MED SEG SELV → HAN HAR GJORT HAM TIL SYND FOR OSS, HAN SOM IKKE VISSTE AV SYND.

1. Timoteus 2:5 For ein Gud er det, ein millommann er det og millom Gud og menneskje, det menneskjet Kristus Jesus (6) han som gav seg sjølv til løysepening for alle, eit vitnemål i si tid;

ÉN GUD + ÉN MELLOMMANN MELLOM GUD OG MENNESKER, MENNESKET KRISTUS JESUS.

(Mine personlige tanker: En mellommann (en som står mellom to atskilte parter for å føre de to partene sammen igjen) må tilhøre begge parter fullt ut, ellers kan han ikke tjene som mellommann. Se hva 1 Timoteus 2:5 sier at mellommannen er: "mennesket Kristus Jesus." Han må være et menneske, ellers kan han ikke stå der mennesker står og dø en menneskelig død. Se nå hva 2 Korinter 5:19 sier var sant inne i den døden: "Gud var i Kristus." Og han må være Gud, ellers er hans død bare enda et menneske som dør; og gir ingen frelse (redning fra synden og syndens straff) for noen. Dette er grunnen til at svaret på "hvem er Jesus" ikke er et sidespørsmål for lærde alene. Hele læren om frelsen avhenger av det.)

H6. SLANGEN PÅ STANGEN — ET GAMMELT BILDE HAN ANVENDTE PÅ SEG SELV

4. Mosebok 21:8 Og Herren sagde til Moses: «Gjer deg ein eitarorm, og set honom upp på ei stong, so skal kvar ein som er ormhoggen og ser burt på honom få liva.» (9) So gjorde Moses ein koparorm, og sette honom på ei stong, og kvar gong ormarne hadde hogge nokon og han såg burt på koparormen, fekk han liva.

HVER DEN SOM ER BITT, SKAL LEVE NÅR HAN SER PÅ DEN.

ULIK SYNSVINKEL, SAMME SCENE — stangen i ørkenen, og korset på haugen

Johannes 3:14 Og liksom Moses lyfte opp ormen i øydemarki, soleis lyt Menneskjesonen lyftast opp (15) so kvar den som trur, skal hava æveleg liv i honom. (16) For so elska Gud verdi at han gav Son sin, den einborne, so kvar den som trur på honom, ikkje skal verta fortapt, men hava ævelegt liv. (17) For Gud sende ikkje Son sin til verdi so han skulde døma verdi, men so verdi skulde verta frelst ved honom.

OG LIKSOM MOSES LYFTE UPP ORMEN I ØYDEMARKI, SOLEIS LYT MENNESKJESONEN LYFTAST UPP SO KVAR DEN SOM TRUR → SKAL HAVA ÆVELEG LIV I HONOM.

(Mine personlige tanker: Denne forbindelsen mellom 4. Mosebok 21 og Johannes 3 er ikke en forbindelse dette studiet har funnet på. Jesus uttalte denne forbindelsen direkte og høyt, om sin egen identitet. Døende mennesker i ørkenen ble ikke bedt om å rette opp seg selv, å være modige, eller å fortjene en kur. De ble bedt om å SE på det Gud løftet opp på stangen. De som så, levde. Hold nå de to scenene sammen og legg merke til den underlige delen. Kobberslangen som ble løftet opp på stangen, var formet som selve det som drepte menneskene som så på den. Paulus uttaler en lignende underlig sannhet om korset, og sier at Jesus ble GJORT til synd for oss, enda han ikke kjente synd (2. Korinterbrev 5:21). Kuren ble løftet opp i samme form som forbannelsen.)

I. FADEREN SELV KALLER SØNNEN "GUD" OG "HERRE"

I1. Hebreerne 1:1 Etter at Gud fordom hadde tala mange gonger og på mange måtar til federne gjennom profetarne, so hev han i desse siste dagar tala til oss gjennom Sonen. (2) Honom hev han sett til erving yver alle ting, og ved honom hev han og gjort verdi. (3) Han er avglansen av hans herlegdom og avbilætet av hans grunn-hått, og ber alle ting ved sitt veldes ord, og då han hadde gjort reinsing for synderne våre, sette han seg difor ved høgre handi åt Majestæten i det høge

HAN HAR TALT TIL OSS VED SIN SØNN + VED HVEM HAN OGSÅ HAR SKAPT VERDEN → HANS HERLIGHETS GLANS, OG HANS VESENS UTTRYKTE BILDE.

I2. Hebreerne 1:5 For kven av englarne hev han noko sinn sagt det til: «Du er son min, eg hev født deg i dag?» og atter: «Eg vil vera honom ein far, og han skal vera meg ein son.» **[G4416 prototokos ■]** (6) Men når han atter fører den fyrstefødde inn i verdi, segjer han: «Og alle Guds englar skal tilboda honom.»

FOR KVEN AV ENGLARNE HEV HAN NOKO SINN SAGT DET TIL: «DU ER SON MIN?» → OG ALLE GUDS ENGLAR SKAL TILBEDA HONOM.

(Mine personlige tanker: Hele det første kapitlet i Hebreerbrevet fører ett langt argument. Argumentet er at Sønnen ikke er en engel og aldri har vært en engel. Dette poenget er verdt å legge merke til i en studie som nettopp har brukt mange sider på en skikkelse kalt «Herrens engel». Det hebraiske ordet malak betegner et ærend. Guds egen Sønn utførte det ærendet ved flere anledninger i Det gamle testamente. Men forfatteren av Hebreerbrevet vil ikke la noen plassere Sønnen blant de skapte englene. Englene blir befalt å tilbe Sønnen.)

I3. Hebreerne 1:8 men um Sonen: «Din kongsstol, Gud, stend i all æva; ein kongsstav med rettvisa er kongsstaven i ditt rike. (9) Du elska rettferd og hata urett; difor hev Gud, din Gud, salva deg med fagnads olje framfor dine medbrør.» (10) Og: «Du, Herre, grunnfeste jordi frå opphavet, og himlarne er verk av dine hender; (11) dei skal forgangast, men du vert verande, og dei skal alle eldast som ein klædnad (12) og som ei kåpa skal du rulla deim saman, og dei skal verta umskifte, men du er den same, og dine år skal ikkje få ende.»

TIL SØNNEN SIER HAN, DIN TRONE, O GUD, VARER I ALL EVIGHET → DU, HERRE, HAR I BEGYNNELSEN LAGT JORDENS GRUNNVOLL.

(Mine personlige tanker: Les de fem første ordene i Hebreerne 1:8 igjen: "Men til Sønnen sier han." Dette er ikke forfatteren av Hebreerbrevets mening om Jesus. Det gjengir Gud Faderen som taler direkte til Sønnen. Faderen kaller Sønnen "Gud," kaller deretter Sønnen "Herre," og tilskriver deretter Sønnen det å ha skapt jorden og himlene. Hvis en person vil hevde at Sønnen aldri kalles Gud i Skriften, må denne personen ta stilling til dette verset, hvor Faderen kaller Sønnen Gud.)

ULIKT SYNSPUNKT, SAMME SCENE — en sang skrevet for en konge, og Faderen som siterer den til sin Sønn

Salme 45:6 Din piler er kveste - so folk fell under deg - dei gjeng inn i hjarta på kongens fiendar. (7) Din kongsstol, Gud, stend æveleg og alltid, ein kongsstav med rettvisa er kongsstaven i ditt rike.

DIN TRONE, GUD, STÅR I ALL EVIGHET → GUD, DIN GUD, HAR SALVET DEG MED GLEDENS OLJE FREMFOR DINE MEDBRØDRE.

Salme 102:25 Eg segjer: Min Gud, tak meg ikkje burt midt i mine dagar! Frå ætt til ætt varer dine år. (26) Fordom grunnfeste du jordi, og himmelen er verk av dine hender. (27) Dei skal forgangast, men du stend; alle skal dei eldast som eit klæde, som ein klædnad skifter du deim, og dei vert umskifte;

EG SEGJER: MIN GUD, TAK MEG IKKJE BURT MIDT I MINE DAGAR → SOM EIN KLÆDNAD SKIFTER DU DEIM, OG DEI VERT UMSKIFTE.

(Mine personlige tanker: Dette er et sted der det gjør ekte nytte å lese to tekster side om side. Salme 45 er en bryllupssang. Salme 102 er bønnen til en mann i nød. I Salme 102 er disse ordene rettet til Herren, Israels Gud, som skapte verden. Begge salmene ble skrevet århundrer før Jesu fødsel i Betlehem. Hebreerne 1 siterer begge salmene. Hebreerne 1 fremstiller begge salmene som Gud Faders ord. Hebreerne 1 anvender begge salmene på Sønnen. Legg merke til de små forskjellene i ordlyd mellom de opprinnelige salmene og sitatene i Hebreerne 1. Bibelen skjuler ikke disse små forskjellene, og denne studien skjuler dem heller ikke. Det som ikke forandrer seg mellom salmene og Hebreerne 1, er identiteten til personen ordene handler om.)

J. HERREN SA TIL MIN HERRE — VERSET SOM AVSLUTTET DISKUSJONEN

J1. Salme 110:1 Av David, ein salme. Herren sagde til min herre: «Set deg ved mi høyre hand, til dess eg legg dine fiendar til skammel for dine føter!» **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Ditt veldes kongstav skal Herren retta ut frå Sion; ver herre midt imillom dine fiendar!

HERREN SA TIL MIN HERRE: SETT DEG VED MIN HØYRE HÅND → INNTIL JEG LEGGER DINE FIENDER SOM SKAMMEL FOR DINE FØTTER.

(Mine personlige tanker: Denne ene linjen i Salme 110:1 bærer mer mening enn en første lesning viser. På engelsk er begge ordene trykt som «Lord». Det eneste hintet om forskjellen er stor forbokstav. Det første ordet er trykt med store bokstaver, LORD. Det andre ordet er ikke trykt med store bokstaver. Under det engelske språket ligger det to forskjellige hebraiske ord. Det første hebraiske ordet er Guds paktsnavn, Yehovah (H3068). Store bokstaver i KJV betyr alltid at det underliggende hebraiske ordet er Yehovah. Det andre hebraiske ordet er adown (H113), et ord for en herre eller en hersker. Formen av adown som brukes her leses «min Herre». David, som skriver denne salmen, gjengir Gud som taler til noen David kaller sin egen Herre. Vurder nå det enkle spørsmålet. David var Israels konge. Hvem var hans Herre? Svaret blir enda merkeligere når du husker at Gud lovet at Kristus skulle komme fra Davids egen slekt, generasjoner senere. En mann kaller vanligvis ikke sitt eget oldebarn «min Herre».)

J2. HAN SPURTE DEM SELV OM DET, OG INGEN KUNNE SVARE

Matteus 22:41 Med farisæarane var samla, spurde Jesus deim åt: (42) «Kva trur de um Messias? Kven er han son åt?» «Åt David,» svara dei. (43) Då sagde han: «Korleis kann då David i Anden kalla honom herre, når han segjer: (44) «Herren sagde til herren min: «Sit ved høyre handi mi, til eg dine fiendar fær for dine føter lagt!»» (45) Kallar no David honom herre, korleis kann han då vera son hans?» (46) Men ingen kunde svara honom eit ord. Og ingen torde etter den dag koma med fleire spursmål til honom.

KALLER NU DAVID HAM HERRE, HVORLEDES KAN HAN DA VÆRE HANS SØNN? → OG INGEN KUNDE SVARE HAM ET ORD.

(Mine personlige tanker: Jesus fortalte ikke fariseerne svaret på sitt eget spørsmål i Matteus 22:41-46. Han stilte det og lot det stå ubesvart. Det er fremdeles ubesvart selv nå, og det har fortsatt bare ett svar som passer. Kristus er Davids sønn etter kjødet, og Davids Herre etter det han var før David ble født.)

J3. PETER BRUKTE DET SAMME VERSET DEN DAGEN MENIGHETEN BEGYNTE

Apostlenes gjerninger 2:32 Denne Jesus reiste Gud upp, som me alle er vitne um. (33) Då han no er opphøgd ved Guds høyre hand og av Faderen hev fenge den Heilage Ande som var lova, so hev han rent dette ut, som de både ser og høyrrer. (34) For David for ikkje upp til himmelen; men han segjer: «Herren sagde til min Herre: «Set deg ved mi høyre hand (35) til dess eg fær lagt dine fiendar til skammel under dine føter!»» (36) So skal då heile Israels hus vita for visst, at Gud hev gjort honom både til Herre og til Messias, denne Jesus som de krossfeste.»

DAVID FOR IKKE OPP TIL HIMMELEN → GUD HAR GJORT HAM BÅDE TIL HERRE OG TIL KRISTUS, DENNE JESUS SOM DERE KORSESTET.

(Mine personlige tanker: Peters argument i Apostlenes gjerninger 2:29-36 er kort. Peters argument trenger ingen list. David skrev om en som satte seg ved Guds høyre hånd. David gikk aldri opp for å sette seg ved Guds høyre hånd. En person kunne gå og se på Davids grav, sier Peter noen vers tidligere. Salmen handlet derfor ikke om David. Peter navngir så personen som salmen handlet om. Peter nevner denne personen uten den minste mildhet: «denne Jesus, som I korsfestet.» Peter kaller denne personen «både Herre og Krist.»)

J4. DEN SAMME SALMEN SIER ÉN TING TIL — OG HEBREERBREVET BYGGER EN HEL ARGUMENTASJON PÅ DET

Salme 110:4 Herren hev svore, og han skal ikkje angra det: «Du er prest til æveleg tid etter Melkisedeks vis.»

HERREN HEV SVORE, OG HAN SKAL IKKJE ANGRA DET → DU ER PREST TIL ÆVELEG TID ETTER MELKISEDEKS VIS.

Hebreerne 5:5 So hev ikkje Kristus heller tillagt seg den æra å verta øvsteprest, men han som sagde til honom: «Du er min son, eg hev født deg i dag.» (6) Liksom han og segjer ein annan stad: «Du er prest til æveleg tid etter Melkisedeks vis.»

SO HEV IKKJE KRISTUS HELLER TILLAGT SEG DEN ÆRA Å VERTA ØVSTEPREST → DU ER PREST TIL ÆVELEG TID ETTER MELKISEDEKS VIS.

Hebreerne 7:3 som er utan far, utan mor, utan ættartal, og som korkje hev dagars byrjing eller livs ende, men er gjord lik med Guds son: han vert prest for alltid.

VERKEN BEGYNNELSE PÅ DAGER, ELLER ENDE PÅ LIV → FORBLIR EN PREST BESTANDIG.

Hebreerne 7:24 Men denne hev eit uforgjengelegt prestedømme, av di han vert verande til æveleg tid. (25) Difor kann han og fullkomleg frelsa deim som kjem til Gud ved honom, med di han liver alltid til å ganga i bøn for deim.

HAN FORBLIR FOR EVIG + HAR ET UFORANDERLIG PRESTEDØMME → HAN ER I STAND TIL Å FRELSE DEM TIL DET YTTERSTE.

(Mine personlige tanker: En kort salme inneholder svært mye. Salme 110 nevner en som David kaller sin Herre, sittende ved Guds høyre hånd. Salme 110 nevner en konge som hersker ut fra Sion. Salme 110 nevner en prest til evig tid, av en orden eldre enn Israels prestedømme, tilsvoret av Gud med en ed Gud ikke vil ta tilbake. I det gamle Israel holdt loven embetet som konge og embetet som prest atskilt. En mann fikk ikke ha begge embetene under den loven. Salme 110 gir begge embetene til én person. Hebreerbrevet bruker flere kapitler på å forklare hvem denne personen er.)

K. OPPREIST FRA GRAVEN — OG LEVENDE I DEG

K1. SELVE FAKTUM, OG HVORDAN DET BLE OVERLEVERT

1. Korinter 15:3 For eg yvergav dykk millom dei fyrste ting det som eg sjølv tok imot, at Kristus døydde for synderne våre etter skrifterne (4) og at han vart gravlagd, og at han stod opp att tridje dagen etter skrifterne

KRISTUS DØDE FOR VÅRE SYNDER EFTER SKRIFTENE + HAN BLEV BEGRAVET + HAN OPSTOD DEN TREDJE DAG.

1. Korinter 15:20 Men no er Kristus oppstaden frå dei daude og hev vorte fyrstegrøda av deim som er avsovna.

KRISTUS ER OPPSTANDEN FRA DE DØDE, OG BLITT FØRSTEGRØDEN AV DEM SOM SOVER.

K2. HVA OPPSTANDELSEN BEVISTE OM HAM

Romerne 1:3 um Son hans, som etter kjøtet er komen av Davids ætt (4) som etter heilagdoms ånd er sannsynt å vera Guds velduge Son ved oppstoda frå dei daude, Jesus Kristus, vår Herre

KOMMET AV DAVIDS ÆTT ETTER KJØDET → GODTGJORT Å VÆRE GUDS SØNN I KRAFT, VED OPPSTANDELSEN FRA DE DØDE.

(Mine personlige tanker: Paulus plasserer igjen begge halvdelene av svaret i én setning, i rekkefølge, i Romerne 1:3-4. Jesus kom fra Davids slekt, i kjødet. Jesus ble erklært Guds Sønn med kraft, ved å komme ut av graven. Enhver person kan hevde å være Guds Sønn. Bare Jesus har noensinne fått den påstanden bevist ved å oppstå fra de døde.)

K3. DET GAMLE TESTAMENTE SA DET FØRST

Salme 16:10 For du vil ikkje yverlata mi sjæl til helheimen, du vil ikkje lata din heilage sjå undergang. (11) Du vil kunngjera meg livsens veg; ei nøgd med gleda er for di åsyn, fagnad ved di høgre hand til æveleg tid.

FOR DU VIL IKKJE YVERLATA MI SJÆL TIL HELHEIMEN → DU VIL IKKJE LATA DIN HEILAGE SJÅ UNDERGANG.

Apostlenes gjerninger 2:29 Brør! lat meg tala beint ut til dykk um patriarken David, at han både døydde og vart gravlagd, og hans grav er hjå oss den dag i dag. (30) Då han no var ein profet, og visste det som Gud hadde svore ved ein eid, at han av frukti utav hans lend vilde setja ein på hans kongsstol (31) so tala han framsynt um Messias' oppstoda det ordet at han ikkje vart yverlaten i helheimen, og ikkje heller hans kjøt såg undergang.

DAVID ER BÅDE DØD OG BEGRAVET → HAN FORUTSÅ DETTE OG TALTE OM KRISTI OPSTANDELSE.

K4. OG NÅ — HAN LEVER I FOLKET HAN FRELSTE

Romerne 8:11 Men dersom Anden hans som vekte Jesus opp frå dei daude, bur i dykk, so skal han som vekte Kristus opp frå dei daude, ogso gjera dykkar dødelege likamar livande for sin Ande skuld, som bur i dykk.

HANS ÅND SOM OPPREISTE JESUS FRA DE DØDE BOR I DERE → HAN SKAL OGSÅ GJØRE DERES DØDELIGE LEGEMER LEVENDE.

Galaterne 2:20 Eg er krossfest med Kristus, eg liver ikkje sjølv meir, men Kristus liver i meg, og det livet eg no liver i kjøtet, det liver eg i trui på Guds son, som elska meg og gav seg sjølv for meg.

JEG ER KORSFESTET MED KRISTUS → IKKE Lenger JEG, MEN KRISTUS LEVER I MEG.

Kolosserne 1:27 som Gud vilde kunngjera, kor rik på herlegdom denne løyndomen er millom heidningarne, det er Kristus millom dykk, voni um herlegdom. **[G3466 musterion ■]**

DENNE HEMMELIGHET = KRISTUS I DERE, HÅPET OM HERLIGHET.

Johannes 14:23 Jesus svara so: «Um nokon elskar meg, held han seg etter ordet mitt, og far min skal elska honom; og me skal koma til honom og taka vår bustad hjå honom.

HVIS NOEN ELSKER MEG, VIL HAN HOLDE MINE ORD → VI SKAL KOMME TIL HAM OG TA BOLIG HOS HAM.

(Mine personlige tanker: Følg hele denne studiens linje til dens konklusjon. Jesus var hos Faderen før noe var skapt. Jesus åpenbarte seg for mennesker i Det gamle testamente, og disse menneskene levde. Jesus ble født av en kvinne i en liten by. Jesus ble drept på en høyde, på et tre, utenfor en by. Jesus kom ut av graven. Bibelen sier nå at Jesus lever I mennesker. Denne konklusjonen er dit denne studien har vært på vei hele tiden. Poenget med denne studien var aldri å vinne en diskusjon om hvem Jesus er. Poenget med denne studien er at den som er alt dette, ønsker å leve inne i deg. Legg også merke til Johannes 14:23: «vi skal komme.» Den flertallsstemmen som åpnet Bibelen i 1. Mosebok 1:26, er fortsatt til stede her.)

L. HAN KOMMER TILBAKE — OG VALGET SOM VARER EVIG

L1. HAN KOMMER, OG HVERT ØYE SKAL SE HAM

Apostlenes gjerninger 1:9 Og då han hadde sagt dette, for han opp so dei såg på; og ei sky tok honom burt for augo deira. (10) Og som dei no stod og stirde mot himmelen då han for burt, sjå, då stod det tvo menner hjå deim i kvite klæde (11) og dei sagde: «Menner frå Galilæa, kvi stend de og ser opp mot himmelen? Denne Jesus som er teken opp frå dykk til himmelen, han skal koma att på same måten som de såg honom fara til himmels.»

DENNE JESUS SOM ER TEKEN UPP FRÅ DYKK TIL HIMMELEN, HAN SKAL KOMMA ATT PÅ SAME MÅTEN SOM DE SÅG HONOM FARA TIL HIMMELS.

Åpenbaringen 1:7 Sjå, han kjem med skyerne, og kvart auga skal sjå honom, ogso dei som hev gjenomstunge honom, og alle ætter på jordi skal gråta sårt for honom. Ja, Amen!

OG KVART AUGA SKAL SJÅ HONOM + OGSO DEI SOM HEV GJENOMSTUNGE HONOM.

L2. 2. Tessaloniker 1:7 og gjeva dykk som vert trengde, ro med oss når vår Herre Jesus openberrar seg frå himmelen med sitt veldes englar **[G1557 ekdikesis ■]** (8) med logande eld, når han tek hemn yver

deim som ikkje kjenner Gud, og deim som ikkje lyder vår Herre Jesu evangelium (9) dei som skal lida refsing, ei æveleg fortaping burt frå Herrens åsyn og frå hans veldes herlegdom (10) når han kjem på den dagen for å syna seg herleg i sine heilage og underleg i alle dei truande - for vårt vitnemål til dykk vart motteke med tru.

I FLAMMENDE ILD, NÅR HAN TAR HEVN OVER DEM SOM IKKE KJENNER GUD, OG SOM IKKE ER LYDIGE MOT EVANGELIET → NÅR HAN KOMMER FOR Å BLI FORHERLIGET I SINE HELLIGE.

(Mine personlige tanker: Les 2 Tessaloniker 1:8 sakte. 2 Tessaloniker 1:8 nevner to grupper, ikke én gruppe. Den første gruppen KJENNER ikke Gud. Den andre gruppen LYDER ikke evangeliet. Å kjenne og å lyde er nevnt sammen i samme vers. Legg også merke til 2 Tessaloniker 1:10, som er en del av den samme setningen. Den samme Jesu komme som er ild for den ene gruppen, er herlighet for den andre gruppen. Dette er én eneste hendelse. Hvilken side av den hendelsen en person er på, avgjøres nå, ikke senere.)

L3. Åpenbaringen 19:11 Og eg såg himmelen opna, og sjå: ein kvit hest; og den som sat på honom, heiter «Trufast og sannordig», og han dømmer og strider med rettferd. (12) Augo hans er som eldsloge, og på hovudet hans er det mange krunor; han hev eit namn skrive som ingen kjenner, utan han sjølv. (13) Og han er klædd i ein klædnad, duppa i blod, og hans namn er kalla: «Guds ord».

HAN SOM SATT PÅ DEN BLE KALT TROFAST OG SANN → HANS NAVN KALLES GUDS ORD.

Åpenbaringen 19:16 Og han hev på sin klædnad og på si lend eit namn skrive: «Kongen yver kongar og herren yver herrar.»

KONGEN YVER KONGAR OG HERREN YVER HERRAR.

(Mine personlige tanker: Legg merke til én liten linje i Åpenbaringen 19:12. Jesus hadde et navn skrevet som intet menneske kjente, men han alene kjente det navnet. Navnene som dette studiet ER gitt, forekommer i det samme avsnittet. De navnene er Trofast og Sann. Guds Ord. Kongenes konge og herrenes herre.)

L4. BØKENE ÅPNET

Åpenbaringen 20:11 Og eg såg ein stor kvit kongsstol, og honom som sat derpå; og jordi og himmelen flydde frå hans åsyn, og det fanst ikkje nokon stad for deim. (12) Og eg såg dei daude, små og store, standa framfor Gud, og bøker vart opna, og ei onnor bok vart opna, det er livsens bok. Og dei daude vart dømde etter det som var skrive i bøkene, etter gjerningarne sine. (13) Og havet gav att dei daude som var i det, og dauden og helheimen gav att dei daude som var i deim, og dei vart dømde kvar etter sine gjerningar. (14) Og dauden og helheimen vart kasta i eldsjøen. Dette er den andre dauden: eldsjøen. (15) Og dersom nokon ikkje vart funnen uppskriven i livsens bok, so vart han kasta i eldsjøen.

BØKENE BLE ÅPNET + EN ANNEN BOK BLE ÅPNET, SOM ER LIVETS BOK → DEN SOM IKKE BLE FUNNET SKREVET I LIVETS BOK, BLE KASTET I ILDSJØEN.

(Mine personlige tanker: To slags bøker forekommer ved tronen i Åpenbaringen 20:12. Den ene slags bok registrerer hva mennesker gjorde. Den andre slags bok registrerer navn, kalt livets bok. Åpenbaringen 20:12 sier ikke at noen ble frelst ved det som var skrevet i gjerningsbøkene. Åpenbaringen 20:15 sier at det ene som avgjorde utfallet, var om en persons navn var skrevet i livets bok.)

L5. VALGET, SAGT SÅ KLART SOM BIBELEN NOENSINNE SIER NOE

Johannes 3:18 Den som trur på honom, vert ikkje dømd; den som ikkje trur, er alt dømd, for di han ikkje hev trutt på namnet åt Guds einborne Son.

DEN SOM IKKE TROR, ER ALLEREDE DØMT.

Johannes 3:36 Den som trur på Sonen, hev æveleg liv; men den som ikkje lyder Sonen, fær ikkje sjå livet, men Guds vreide vert verande yver honom».

DEN SOM TRUR PÅ SONEN, HEV ÆVELEG LIV.

Romerne 6:23 For den løn som syndi gjev, er dauden, men Guds nådegåva er ævelegt liv i Kristus Jesus, vår Herre.

FOR DEN LØN SOM SYNDI GJEV → MEN GUDS NÅDEGÅVA ER ÆVELEGT LIV I KRISTUS JESUS, VÅR HERRE.

(Mine personlige tanker: Romerne 6:23 er nøkkelferset i hele denne studien. Romerne 6:23 er én kort setning med to deler. Synd har en betaling som skyldes, og den betalingen er døden. Den betalingen blir gjort på en av to måter. Enten betaler et menneske den selv, for evig, eller så tar et menneske imot det Jesus allerede har betalt, som en gave. Det er hele valget. Ingen slipper unna å ta det valget, for å ikke velge er det samme som å velge den første veien. Alt i denne studien, fra «la oss gjøre mennesker» i 1. Mosebok 1:26 helt til tronen i Åpenbaringen 20, har bygget opp mot nettopp den ene avgjørelsen. Det er fortsatt tid til å ta den avgjørelsen. Jesus kaller fremdeles.)

L6. Apostlenes gjerninger 4:12 Og ikkje er det frelsa i nokon annan; for ikkje er der heller noko anna namn under himmelen, gjeve millom menneskje, som me skal verta frelste ved.»

OG IKKJE ER DET FRELSA I NOKON ANNAN → FOR IKKJE ER DER HELLER NOKO ANNA NAMN UNDER HIMMELEN, GJEVE MILLOM MENNESKJE, SOM ME SKAL VERTA FRELSTE VED.

LUKKING

Åpenbaringen 22:17 Og Anden og bruri segjer: «Kom!» Og den som høyrer det, segje: «Kom!» Og den som er tyrst, han kome, og den som vil, han take livsens vatn for inkje!»

OG ANDEN OG BRURI SEGJER: «KOM → OG DEN SOM VIL, HAN TAKE LIVSENS VATN FOR INKJE.

Johannes 3:17 For Gud sende ikkje Son sin til verdi so han skulde døma verdi, men so verdi skulde verta frelst ved honom.

FOR GUD SENDE IKKJE SON SIN TIL VERDI SO HAN SKULDE DØMA VERDI → MEN SO VERDI SKULDE VERTA FRELST VED HONOM.

(Mine personlige tanker: Den siste invitasjonen i Bibelen kostet ingenting, og den blir gitt til hvem som helst. Ordet som brukes er «hvem som helst». Det ordet later ingen bli utelatt, med vilje. Det utelater ikke den verste personen som leser dette studiet, eller personen som allerede har sagt nei i årevis. Jesus, som er alt dette, er den som sier Kom. Alt en person må gjøre, er å komme og ta livets vann.)

ØVELSESQUIZ

1. Genesis 1:26 — Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt bilde:

- a) etter vårt bilde
- b) se, det var meget godt
- c) i Guds bilde skapte han ham

2. Jesaja 7:14 — Se, en jomfru skal bli fruktsommelig og føde en sønn:

- a) og du skal gi ham navnet JESUS
- b) og skal gi ham navnet Immanuel
- c) og de skal kalle hans navn Immanuel

3. Dommerne 13:22 — Og Manoah sa til sin hustru: Vi skal visselig dø:

- a) fordi jeg er en mann med urene lepper
- b) for stedet du står på er hellig grunn
- c) fordi vi har sett Gud

4. Salme 110:1 — Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd:

- a) til jeg legger dine fiender til skammel for dine føtter
- b) hersk du midt iblant dine fiender
- c) til jeg legger dine fiender til skammel for dine føtter

5. Hebrews 1:8 — Men til Sønnen sier han: Din trone, Gud, står i all evighet:

- a) rettferdighetens septer er ditt rikes septer
- b) ditt rikes septer er et rettferdig septer
- c) og herredømmet skal hvile på hans skulder

6. 1. Mosebok 22:8 — Gud skal selv utse seg lammet til brennofferet:

- a) og la det på Isak, sin sønn

- b) så gikk de begge sammen
- c) se ilden og veden

7. 2 Tessaloniker 1:9 — Som skal straffes med evig fortapelse fra Herrens åsyn:

- a) og fra hans makts herlighet
- b) som er den andre død
- c) og for hans majestets herlighet

FASIT: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

VITNENE BAK DETTE SVARET

Dette svaret hviler ikke på én forfatters stemme. Moses, Josva, forfatteren av Dommernes bok, forfatteren av krønikebøkene, og David bidrar alle til det. Det gjør også Jesaja, Mika og Malaki. Det gjør også Matteus, Lukas og Johannes. Peter taler på pinsedagen. Filip taler på en ørkenvei. Paulus skriver på tvers av åtte brev. Forfatteren av Hebreerbrevet avslutter det. Det er femten stemmer, på tvers av tjueåtte bøker i Bibelen, fra det første kapittelet i Første Mosebok til det siste kapittelet i Johannes' åpenbaring. Alle femten stemmer sier det samme om den samme personen.

HVORDAN DENNE STUDIEN GRENER SEG UT

→ **HVORDAN EN SKYGGJE PEKER MOT LYSET: VEDEN SOM BLE LAGT PÅ ISAKS RYGG (1. MOSEBOK 22:6) OG KORSET SOM BLE LAGT PÅ SØNNENS RYGG (JOHANNES 19:17). SKYGGJEN VISTE SEG PÅ FJELLET. KROPPEN VISTE SEG UTEFRA BYEN.**

HVORDAN ORDENE BETYR NOE: ETT ENGELSK ORD «HERRE» REPRERENTERER TO FORSKJELLIGE HEBRAISKE ORD I SALME 110:1. DE TO HEBRAISKE ORDENE ER YHWH (H3068) OG ADONAI (H113). HELE ARGUMENTET JESUS FREMFØRTE I MATTEUS 22:45 AVHENGER AV DENNE FORSKJELLEN.

→ **HVORDAN DETTE GJELDER DEG: JESUS ER IKKE BARE DEN SOM KOM. JESUS ER IKKE BARE DEN SOM KOMMER. JESUS ER DEN SOM VIL LEVE I DEG NÅ (KOLOSSERNE 1:27, GALATERNE 2:20).**

→ **HVA DETTE BETYR FOR EVIGHETEN: SYNDENS LØNN ER DØDEN. GUDS GAVE ER EVIG LIV VED JESUS KRISTUS, VÅR HERRE (ROMERNE 6:23). DETTE ER DE ENESTE TO MÅTENE ET MENNESKE NOENSINNE BETALER SYNDENS GJELD PÅ.**

SIDESPOR: SALME 110:4 OG HEBREERNE KAPITTEL 7 ÅPNER OPP FOR HELE LÆREN OM MELKISEDEKS PRESTEDØMME. DENNE LÆREN BESKRIVER EN KONGE OG EN PREST FORENET I ÉN MANN, ELDRE ENN LOVEN, STADFESTET VED EN ED GUD IKKE VIL TA TILBAKE. DENNE LÆREN FORTJENER SITT EGET FULLSTENDIGE STUDIUM.

→ **SIDESPOR: «OSS» OG «VÅR» I 1 MOSEBOK 1:26, SAMMEN MED «ÉN HERRE» I 5 MOSEBOK 6:4, ÅPNER OPP FOR DEN FULLSTENDIGE STUDIEN AV GUDDOMMEN. GUDDOMMEN ER ÉN GUD, HVOR FADEREN, SØNNEN OG DEN HELLEGE ÅND ER NAVNGITT SOM ATSKILTE PERSONER GJENNOM HELE BIBELN. DENNE STUDIEN HAR BARE BERØRT KANTEN AV DEN FULLSTENDIGE STUDIEN.**

→ **SIDESPOR: 2. TESSALONIKERBREV 1:7-10 OG JOHANNES' ÅPENBARING 19:11-16 ÅPNER OPP FOR HELE LÆREN OM JESU GJENKOMST. DENNE LÆREN OMFATTER VISSHET OM JESU GJENKOMST, HVOR PLUTSELIG JESU GJENKOMST VIL VÆRE, OG BEFALINGEN OM Å VÅKE FOR JESU GJENKOMST. SI DET RETT UT: SKRIFTEN FASTSLÅR VISSHET OM JESU GJENKOMST OG NEKTER Å GI TIDSPLANEN FOR JESU GJENKOMST (MATTEUS 24:36, APOSTLENE GJERNINGER 1:7). DENNE TJENESTEN NEKTER OGSÅ Å GI TIDSPLANEN FOR JESU GJENKOMST.**

SIDESPOR: 1. MOSEBOK 3:15, KVINNENS SÆD, ÅPNER OPP FOR HELE TRÅDEN OM DEN LOVEDE SÆD. DENNE TRÅDEN LØPER GJENNOM ABRAHAM (1. MOSEBOK 22:18), GJENNOM DAVID (SALME 132:11), OG BLIR NAVNGITT DIREKTE I GALATERNE 3:16.

→ **MULIG ÅPENBARING: JAKOB BA BRYTINGSMANNEN I 1. MOSEBOK 32 OM HANS EGET NAVN OG FIKK AVSLAG (1. MOSEBOK 32:29). MANOAH BA HERRENS ENGEL OM ENGELN EGET NAVN OG FIKK HØRE AT NAVNET VAR PILIY (H6383), FOR UNDERFULLT TIL Å BLI KJENT (DOMMERNES BOK 13:18). JESAJA SIER SÅ AT BARNET SOM ER FØDT FOR OSS SKAL KALLES UNDERFULL, PELE (H6382), FRA SAMME ROT (JESAJA 9:6). NAVNET SOM BLE TILBAKEHOLDT I DET GAMLE TESTAMENTE, BLIR KUNNGJORT OVER ET LITE BARN. VED BIBELN SLUTT, RIDENDE UT FRA HIMMELEN, HAR JESUS FREMDELES ET NAVN SOM INTET MENNESKE KJENNER, UTEN HAN SELV (ÅPENBARINGEN 19:12). NAVNET ER GITT, OG NAVNET ER FREMDELES DYPERE ENN DET DENNE STUDIEN HAR FÅTT FORTALT.**

EN ÅPEN INNBYDELSE — HVEM DU ENN ER, FORTSETT Å LESE

Du behøver ikke å være kristen for å lese denne studien. Mange ting kan ha ført deg hit. Et søk kan ha ført deg hit. En diskusjon kan ha ført deg hit. Et spørsmål du har båret på i årevis kan ha ført deg hit. Nysgjerrighet på en annens tro kan ha ført deg hit. Alt på denne nettsiden er ditt, helt gratis, på ditt eget språk. Vi spør aldri om navnet ditt. Vi spør aldri om landet ditt. Vi spør aldri hva du tror på. Én studie kan ikke fullt ut beskrive Jesus. Vi la alt vi hadde i dette spørsmålet, og denne studien gikk likevel bare én vei gjennom Bibelen. Jesus eksisterte før begynnelsen. Jesus eksisterer nå. Jesus kommer tilbake. Ingen enkelt side kan bli ferdig med å beskrive alt dette. Flere studier venter her. Studier om barmhjertighet venter her. Studier om visdom venter her. Studier om kunnskap venter her. Studier om tålmodighet venter her. Studier om gudsfrykt venter her. Flere studier er på vei. Les disse studiene i hvilken som helst rekkefølge du ønsker. Sjekk kildene våre underveis. Hvert vers i disse studiene er trykt fullt ut, med hensikt. Du trenger aldri å ta vårt ord for noe. Du kan vurdere hvert vers selv.

Én invitasjon til følger etter denne. Vi skal ikke late som om den invitasjonen er skjult. Den invitasjonen er studiet om hva en person må gjøre for å bli frelst. Les det studiet nå hvis du vil lese det nå. Les noe annet først hvis du heller vil lese noe annet først. Ingen teller. Døren står åpen uansett. Paulus talte ordene nedenfor i en by full av altere for guder som ikke var hans egen Gud. Paulus talte disse ordene til mennesker som ikke hadde bedt Paulus om å komme til den byen:

Apostlenes gjerninger 17:26 og han hev late alle folkeslag av eitt blod bu yver heile jordkringen og fastsett deim visse tider og landemerke for deira bustad (27) for at dei skulde leita etter Gud, um dei då kunde kjenna og finna honom, endå han ikkje er langt burte frå nokon einaste av oss.

HAN HAR AV ETT BLOD SKAPT ALLE FOLKESLAG PÅ JORDEN → FOR AT DE SKULLE SØKE HERREN, OM DE DOG KUNNE FINNE HAM + HAN ER IKKE LANGT BORTE FRA NOEN AV OSS.

HEBRAISKE NØKKEORD

“engel / budbærer” — H4397 malak — en som er sendt; en budbærer; en engel

Dette ordet navngir et ærend, ikke en natur. Dette ordet brukes om mennesker. Dette ordet brukes om profeter. Dette ordet brukes om himmelske vesener. Dette ordet alene forteller deg aldri HVA den utsendte personen er. Dette ordet alene forteller deg bare at en person ble sendt. Den omkringliggende bibelteksten må fortelle deg resten. Den omkringliggende bibelteksten forteller deg faktisk resten i disse beretningene.

“Gud” — H430 elohim — Gud; guder; den sanne Gud

Elohim er en flertallsform. Elohim brukes gang på gang om den ene sanne Gud, sammen med verb i singular. Dette ordet selv bærer i seg den fylde som denne studien undersøker.

“HERREN” — H3068 Yehovah — Guds paktsnavn, skrevet i KJV som HERREN med store bokstaver

Overalt der LORD står med store bokstaver i Det gamle testamente, er Jehova det hebraiske navnet som ligger bak det engelske ordet LORD.

“Herre” — H113 adown — herre; mester; eier; en som rår

I Salme 110:1 lyder formen av adown «min Herre». Adown er et annet hebraisk ord enn Jehova, Herren som taler til Davids Herre i det verset.

“én” — H259 echad — én; forent; først

Echad er ordet i «Herren vår Gud, Herren er én.» Echad er det samme ordet som brukes om at kveld og morgen kalles ÉN dag. Echad er det samme ordet som brukes om at en mann og hans hustru blir ÉTT kjød.

“enbårne sønn” — H3173 yachiyd — alene; den ene; enslig; kjær

1 Mosebok 22 kaller Isak “din eneste sønn” tre ganger. Yachiyd betyr den ene og eneste.

“tre” — H6086 ets — et tre; ved; tømmer; en planke; en stokk

Ets er ett hebraisk ord som dekker både det levende treet og det hogde treet. Ets er ordet for veden Abraham la på Isak.

“underfull” — **H6382 pele** — et under; et vidunder; noe som overgår all forstand

Pele er det første navnet som gis til barnet i Jesaja 9:6.

“hemmelighet / underfull” — **H6383 piliy** — underfull; for underfull til å bli kjent

Piliy er ordet som Herrens engel gir Manoah for å beskrive sitt eget navn. Piliy kommer fra samme rot som navnet pele i Jesaja 9:6.

“jomfru” — **H5959 almah** — en ung ugift kvinne; en jomfru; en tjenestepike

Almah er ordet som brukes i Jesaja 7:14.

“Immanuel” — **H6005 Immanuwel** — med oss er Gud ■

Immanuel er et navn som i seg selv er en hel setning. Matteus oversetter dette navnet for leseren.

“høvding / fyrste” — **H8269 sar** — et overhode; en høvding; en anfører; en fyrste; en herre

Sar er tittelen mannen med det dragne sverdet krever utenfor Jeriko.

“JEG ER” — **H1961 hayah** — å være; å eksistere; å bli

Hayah er rotordet bak «JEG ER DEN JEG ER» ved den brennende busken.

GRESKE NØKKELOD

“Ordet” — **G3056 logos** — et ord; en talemåte; det som er talt; uttrykket for en tanke

Johannes begynner ikke Johannesevangeliet med en fødsel. Johannes begynner Johannesevangeliet før begynnelsen.

“bodde” — **G4637 skenoo** — å slå opp telt; å slå leir; å bo i telt

“Og Ordet blev kjød og tok bolig iblant oss.” Dette verset beskriver Gud som lever i en menneskelig kropp slik et menneske bor i et telt.

“enbårne” — **G3439 monogenes** — enbåren; enestående; den eneste av sitt slag

Monogenes brukes om Sønnen. Monogenes brukes om Isak i Hebreerne 11:17.

“forkynt” — **G1834 exegeomai** — å lede ut; å føre ut; å fortelle fullt ut; å gjøre kjent

Ingen har sett Gud. Den enbårne Sønn har ført Gud fram i det åpne der Gud kan bli sett.

“forsonet” — **G2644 katallasso** — å forandres fra fiendskap til vennskap; å bringes tilbake til gunst

Katallasso rommer hele grunnen til korset, i ett ord.

“forsoning” — **G2643 katallage** — gjenopprettelsen av gunst; sammenføringen igjen av to atskilte parter

Katallage kommer fra samme rot som katallasso ovenfor. Katallasso betegner selve forsoningshandlingen (gjenopprettelsen av vennskap mellom to som var atskilt). Katallage betegner resultatet av denne forsoningen.

“forlatelse” — **G859 aphasis** — en bortsendelse; en frigivelse; en løslatelse; forlatelse

Uten at blod blir utøst, skjer det ingen bortsendelse av synd.

“mysterium” — **G3466 musterion** — en hemmelighet; noe som en gang var skjult og nå er kunngjort

I Bibelen er et mysterium aldri en gåte som skal løses. Et mysterium i Bibelen er en hemmelighet Gud har bestemt seg for å fortelle.

“hevn” — **G1557 ekdikesis** — det som følger av rettferdighet; en fullstendig gjenopprettelse av urett

Ekdikesis er ordet som brukes i 2 Tessaloniker 1:8. Ekdikesis betyr ikke ukontrollert sinne. Ekdikesis betyr rettferdighet fullstendig gjennomført.

“førstefødte” — **G4416 protokos** — førstefødt; først frembrakt

Faderen sier «la alle Guds engler tilbe ham» om Sønnen.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Norwegian (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).
Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).
© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).